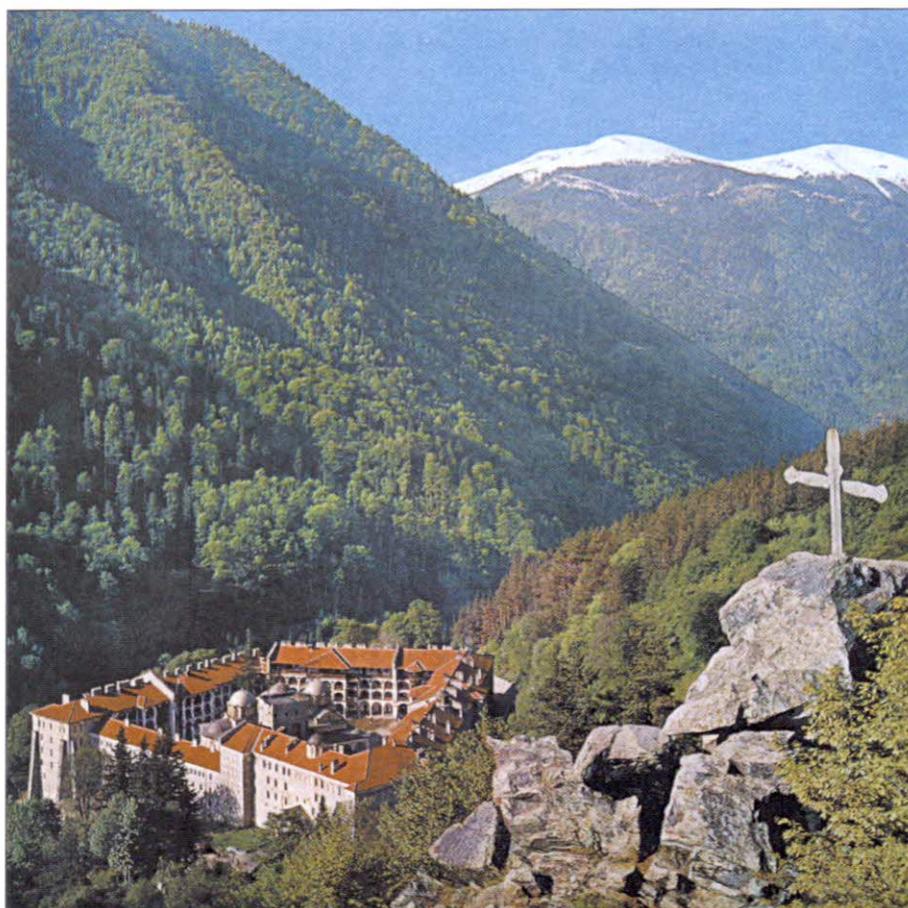

БОРБА®

На 28 августъ 2000 г. въ Рилския манастиръ бѣ отслужена панихида въ паметъ на О'Бозе почившия царь Борисъ III въ присѣтствието на царь Симеонъ II, царица Маргарита, княгиня Калина и групи отъ различни краища на България

Никога не ще забравимъ!

Кървавият четвъртък

На първи февруари 1945 г., в леденостуден нощен час, представителитѣ на конституционната българска държава бѣха избити, съблечени голи, на софийскитѣ гробища. Когато удари полунощ, милиционерскитѣ камионетки, докарали "осъденитѣ" на сѣщия ден по заповедь на Москва, свѣтѣха зловещо надъ затрупанитѣ вече гробни ями. Тамъ бѣха набързо заринати - още топли и конвулсиращи - тѣлата на единъ български князь, двама негови сърегенти, двадесетъ и двама министри и министъръ-председатели, шестдесетъ и петъ народни избраници и още нѣколцина дворцови чиновници...

Така, пъкленото дѣло, замисляно отъ Третия интернационалъ и наченато отъ така наречения "Единенъ фронтъ" у насъ още съ Владейския бунтъ, Септемврийскитѣ метежи и атентата въ катедралата "Св. Недѣля", намѣри 20 години по-късно своя завършекъ отъ ржката на заговорници, сдушени въ узурпаторската власт на така наречения "Отечественъ фронтъ". Преди и следъ това чудовищно покушение паднаха презъ онѣзи невзрачни седмици и месеци звѣрски избити още и десетки хиляди знайни и незнайни български граждани, останали вѣрни на дълга и клетвата...

Столицата хиляди жертви, погубени по него време, трѣбваше да умратъ всички подъ знака на коварната парола, подадена отъ Москва: "Смъртъ на фашизма, свобода на народа!" **Този лукавъ повикъ, отмѣнилъ навремето всички човѣшки и божествени закони у насъ, имаше да послужи за упойка на народа и за прахъ въ очитѣ на вѣншия свѣтъ.** А свѣтътъ, записанъ презъ онова смутно време къмъ края на военната развръзка отъ собствени грижи и угрози, малко искаше да знае за тази нечувана българска трагедия. Той се сепна едвамъ следъ като комуниститѣ, сринали веднѣжъ чрезъ кървави вакханалии и масови концентрационни лагери устоитѣ на конституционна България, вече лесно можаха да се справятъ и съ онѣзи кжсогледни "демократи", които имъ бѣха послужили за прикритие и кредитираха, съ участието си въ така наречената "народна власт", безподобнитѣ издѣвателства и братоубийства въ страната ни...

Народътъ обаче, потресенъ отъ кървавитѣ изстѣпления и отзовалъ се тутакси въ черно робство, закъта дълбоко въ душата си спомена за това национално покушение, като поличба за похитената му свобода и зашепна страхопочитателно за "Кървавия четвъртък". Затова на този денъ, наедно съ зачерненитѣ вдовици и сираци на избититѣ, правятъ поменъ милиони българи и българки отъ градове и села, съ новъ оброкъ въ борбата за свобода и човѣшки правдини...

+Д-ръ Димитъръ Вълчевъ

Островътъ

Да помълчимъ предъ свѣтлата Ви паметъ,
въ която се оглежда съвестта
на Вашитѣ мжчители приживе,
на тѣхния цинизъмъ следъ смъртта.

И днесъ сж споменитѣ страховити,
напомнящи рисункитѣ на лудъ -
оглеждатъ се въ водата на рѣката,
настрѣхнала отъ Дунавския студъ.

Най-строга пазѣха да не се знае
съ какъвъ товаръ пжтуваше "Чавдаръ",
но островния ужасъ отъ "Мждреца"
ще помни дълго бледиятъ лодкаръ.

Въ тозъ адъ измисленъ отъ палачи,
въ тѣзъ страшни болни времена
историята, вѣрвамъ, ще напише
съ голѣми букви Ваштѣ имена.

Надъ Дунавъ пакъ ще има леденъ повей
и слънце съ птичи пѣсни край брѣга.
При спомена за Вашата невинность
и днесъ е кървавъ залѣзътъ въ снѣга.

Стела Александрова

Стихотворението е написано по поводъ спомена на Йорданъ Йордановъ отъ Казанлъкъ въ рубриката "Никога не ще забравимъ", стр. 24 на сп. "Борба" - бр. 1 отъ 1999 г.

Никога не ще простимъ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 49, брой 3

Книжка сто тридесетъ и пета

Октомври 2000

Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ председателъ на БНФ

Sine Qua Non!

Българската национална емиграция макаръ и далечъ отъ Родината, въ задокеанскитѣ страни, винаги е живѣла и живѣе съ своя народъ, неговитѣ болки и страдания, неговитѣ въжделения и стремежи, готова съ всичко да помогне за извоюване свобода и демокрация.

На конгреса на Българския националенъ фронтъ, който се състоя на 17 и 18 юни 2000 г. въ Чикаго, САЩ, и на който бѣха представени клоноветѣ на организацията отъ 25 страни, отъ Америка, Канада, Западна Европа, Южна Америка и Африка, най-главниятъ въпросъ, който занимаваше делегатитѣ, бѣше:

Какво става въ България? Изминаха вече 10 години, откогато се прокламира, че е станала промѣна?

Защо още нѣма тъй необходимото за успѣха успокоение, примирение, разбирателство, сътрудничество между хората отъ разнитѣ срѣди за изграждане на нова България?

Защо още не може да се постави подъ контролъ престѣпността, функционирането на мафиотски групи, не може да се възстановятъ ограбенитѣ държавни и частни срѣдства отъ банкитѣ и изнесенитѣ въ чужбина капитали?

Защо още не може да се реализиратъ сѣщес-

твени успѣхи въ провеждане на реформитѣ за повишение стандарта на живота на гражданитѣ, за образованието, здравеопазването, приватизацията и пр., и пр.

Отговорътъ бѣ:

Защото все още въ България фактически нѣма истинска промѣна, тъй като не сѣ предприети и приложени мѣрките, които ще осъществятъ промѣната!

Какво трѣбва да се направи?

Въ Римското право отъ преди 2000 и повече години е прието условието Sine Qua Non (безъ което не може)! Разбирането, приемането и приложението на тая максима е "разковничето" за реализиране на промѣната!

"Условие, безъ което не може" - българскиятъ народъ да повѣрва, че е настѣпила промѣна, е: **обявяване на народния сѣдъ за противоконституционенъ и незаконенъ, и издаденитѣ отъ него присѣди за невалидни; отмѣняване като противоконституционенъ и незаконенъ референдума отъ 1946 г., чрезъ който бѣ залѣта страната съ кръвъ и бѣ промѣненъ конституционниятъ редъ въ държавата.**

"Условие, безъ което не може" българскиятъ народъ да повѣрва, че е настѣпила промѣна, е: под-

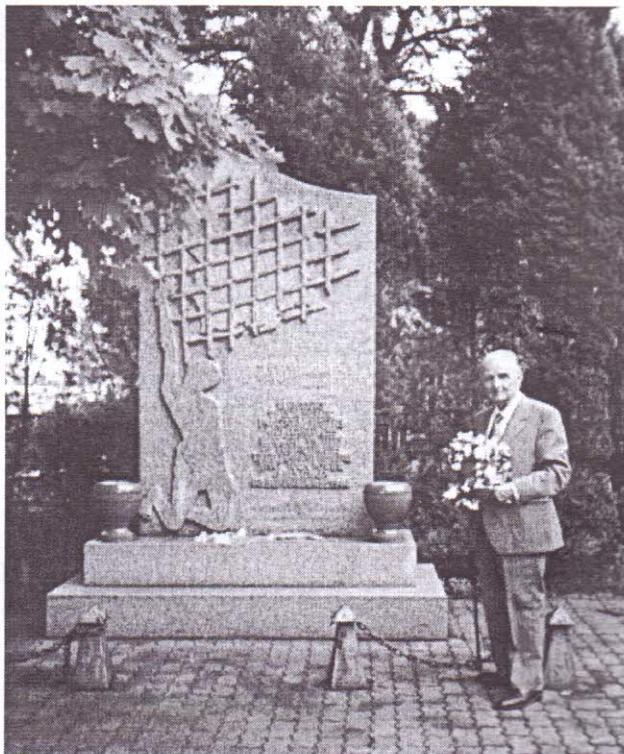
веждане под отговорност и наказание, съгласно законитѣ, на виновницитѣ, извършителитѣ на криминални престѣпления - убийства, тероръ, ограбвания - през време на комунистическия режим, на които цѣлиятъ нашъ народъ бѣше жертва!

“Условие, безъ което не може” българският народъ да повѣрва, че е настѣпила промѣна, е: **да се отстранятъ отъ всѣкакви служби въ държавното управление червенитѣ номенклатурчици**, които пречатъ и саботиратъ и които третираха българскитѣ граждани най-унизително.

И така нататѣкъ до края!

Само тогава, когато се ликвидира съ мрачно минало отъ комунистическия режим, само тогава може да настѣпи успокоение, примирение, разбирателство и сътрудничество между всички за изграждане на нова България!

Като взе подъ внимание всичко случило се въ България презъ изминалитѣ десетъ години, конгресътъ на Българския национален фронтъ въ Чикаго реши да пренесе съответна частъ отъ своята дейностъ въ България и да вземе активно участие въ политическия животъ на страната въ връзка съ предстоящитѣ избори - съ цель да помогне съ всичко, каквото може, да се осигури реализирането на промѣната и изграждането на нова България - свободна, демократична, социално справедлива, благоденстваща и национално могѣща!

Следъ завършване на конгреса г-ръ Дочевъ отпътува за Ниагара Фалсъ, където погнесе цвѣтия прегъ паметника на жертвитѣ на комунизма, построенъ отъ българската емиграция

13.6.2000г.

Др. Дочевъ,

Много Ви благодаря за писмото Ви от месец май, на което едва днес дойде реда.

През последните месеци връзките с България нарагнаха значително не само под формата на писма, но и като срещи, интервюта и какво ли не друго. Сигурен съм, че и Вие имате ясна представа за политическата атмосфера у нас.

Ще Ви бъда благодарен, ако предадете на присъстващите на XXVII-ия конгрес на БНФ, Инк моите благопожелания с надеждата един ден това мероприятие да се провежда в Родината, където да бъдем всичко заедно.

Ваше пожелание,

Петър Стоянов

Република България
Президент

ДО
ДЕЛЕГАТИТЕ И ГОСТИТЕ НА XXVII
РЕДОВЕН КОНГРЕС НА БЪЛГАРСКИЯ
НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ, ИНК.

Уважаеми госпожи и господа,

Особено ми е приятно да Ви поздравя за откриването на XXVII редовен двугодишен конгрес на Вашата патриотична организация.

Българският национален фронт води половин Век Борба против комунистическия режим в родината, а вчл. неговите членове, макар и далеч, не спряне да носите през всичките тези години идеала за свободна и демократична България в сърцата си. Благодаря Ви за родолюбието и последователната Ви привързаност към ценностите на демокрацията.

Убеден съм, че днес, когато отечеството безвъзвратно пое по нелекия път към пазарното стопанство и глобализацията, към интеграция в Европейския съюз и НАТО, Българският национален фронт отново може да бъде полезен, като обединява нашата емиграция в САЩ и Канада, и като лобира по своите канали за евроатлантическата интеграция на България.

Приемете най-добрите ми пожелания за много здраве, благополучие и успешна работа на конгреса.

ПЕТЪР СТОЯНОВ
ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СОФИЯ, 7 ЮНИ 2000 г.

Български демократически форум

До 27 конгрес на Българския национален фронт, Инк., Чикаго

Уважаеми госпожи и господа делегати,

С особено вълнение и радост имам чест от името на цялата наша партия - приемника на Съюза на българските национални легиони, и лично от свое име да ВИ приветствам с вашия 27 конгрес.

52 години вече вие, изгнаниците от Родината ни, най-верните и безкомпромисни представители на българската политическа емиграция след 9.09.1944 г. издигате високо знамето на освобождението на България от комунистическото робство и съветска окупация.

Завинаги ще останат в историята на България имената на учредителите и дейците на БНФ - настоящия почетен председател г-р Иван Дочев, преминалите вече в друг легион г-р Георги Паприков, г-р Ангел Тодоров, Стефан Попов и много още светли имена, които водиха и продължават да водят своята велика борба за окончателното преодоляване на комунистическите последици в политическия живот на съвременна България.

Последното десетилетие на ХХ век бе ляза световната история с края на Студената война, рухването на Съветската империя, а специално България - със слизане от политическата сцена на комунистическата партия като ръководна в България.

За разлика от други страни обаче българските комунисти се бяха погрижили за предварително преобразуване на политическата им власт в икономическа. В резултат на това държавата ни остана длъжна с повече от десет милиона долара външен дълг към различни кредитори. Под знака на това икономическо бреме протече и протича и сега целият наш обществено-икономически живот. От всички комунисти по света най-демонизирани се оказаха българските. Този факт не трябва никога да се забравя или подценява. Той продължава да хвърля тъмна сянка и върху настоящето на държавата ни. Никога не съм допускал, че могат да бъдат изразходвани повече от два милиарда стари левове за покупване на някои вестници с цел дестабилизиране на положението в държавата ни и дискредитиране на сегашното българско правителство.

Като член на правителството и министър на финансите аз имам достатъчно информация, за да твърдя, че съществува определен заговор, не без участието и на външни сили, за отклоняване на България от поетия правилен път към Европейска интеграция и НАТО. В този заговор съзнателно или не участват и всички онези лица, които изпълват със съдържание и персонафицират понятието **корупция**. **Последните мерки на правителството показват, че борбата срещу корупцията и корумпираните служители, независимо от техния ранг в държавната йерархия, е първостепенна задача.**

Криза в политическия живот от гледна точка на парламентарните изисквания няма, но кризата в моралния престиж и на управляващи, и на опозиция е безспорен факт.

“Цялото кралско войнство” сега преминава на бойна нога, за да може да спре възхода на България и нейното всеотранно възраждане. Затова изпълзават от своите дупки компрометираните политици от 1992-1995 г. Очертават се два центъра на дестабилизация: вътрешна икономическа групировка, която има интерес да спре приватизацията на БТК, Булбанк и дори изисква да се даде ганъчна амнистия за най-големите престъпници в историята ни от Освобождението досега, които формираха външния дълг на страната ни. Независимо от всичко, българската икономика вече се отърсва от своя застой. В момента сме в началото на едно икономическо оживление. До края на годината брутният вътрешен продукт ще бъде повече от 4%.

Данъчната политика се оказва единствено възможната за този етап. Създават се вече предпоставки за намаляване на всички данъци и на тази база - за трайно оживление в икономиката.

Реформите, които правителството провежда почти във всички области на живота, ще изградят новия облик на една възродена България.

Валутният ни резерв и финансовата стабилизация на държавата е както никога от много години досега в добро състояние.

Над всичко това обаче, зад напредъка на една държава и нация, стоят моралните категории и националното възпитание.

Ето защо вашият конгрес е събитие от изключителна важност.

Не се съмнявам, че решенията, които ще вземете, ще бъдат вдъхновени единствено от мисълта за бъдещето на България, на която вие посветихте и посвещавате целия си живот.

Пожелавам ви крeпко здраве!

София, 3.06.2000 г.

Ваш: Муравей РАДЕВ

Резолюция на 27-я редовен двугодишен конгрес на БНФ (Инк), проведен на 17 и 18 юни 2000 г. в Чикаго, САЩ

Общи положения

По своята същност Българският национален фронт (Инк) е антикомунистическа, национална по дух и социална по съдържание свѣтвна организация. Той е свързанъ съ борбитѣ на българския народъ срещу комунистическото робство, за правовѣ редъ и законностъ, изградени на основата на **възстановената и осѣвременена Търновска конституция**, съ всички произтичащи отъ това конституционни и правни последици, за политическо и икономическо освобождение отъ комунистическата догматика и принципи за рѣководене на обществото.

Най-характерното явление за България въ края на нашето столѣтие е **новото българско възраждане**. Неговата същностъ, особености и развитие бѣха обсъждани на конгреса. Следъ разисквания се стигна до извода, че е задължителенъ единъ новъ прочитъ на българската история, който ще потвърди приноса на България като битъ и култура въ свѣтвната цивилизация.

Изхождайки отъ залегналитѣ въ програмата на БДФ отъ 1970 г. начала, провъзгласяващи справедливостта на вѣковнитѣ исторически идеали на българския народъ и правото му да живѣе и се развива въ организирана, справедлива и независима държава;

Приемайки частната собственостъ като крайгълънен камѣкъ на гражданското общество и свързанитѣ съ него пазарни икономически правоотношения;

Анализирайки политическото и икономическото положение въ България,

27-я конгресъ на БНФ конституира, че отъ 26-я конгресъ презъ 1998 г. до днесъ същественъ напредѣкъ по посока създаване на пазарни икономически отношения не е постигнатъ и че демокрацията се изкористява.

Горното дава основание на конгреса да заяви и вземе следнитѣ решения:

I. По вътрешната политика:

1. Българскиятъ националенъ фронтъ (Инк) и за въ бждеще ще подкрепя политическитѣ сили и гражданскитѣ инициативи, **борещи се за възстановяване на Търновската конституция** като основенъ законъ на България съ всички произтичащи отъ това конституционни и правни последици, въ това число:

а) Обявяване за нищоженъ наредбата-законъ за народния сѣдъ.

б) Обявяване за нищожни последващитѣ репресивни нормативни актове.

в) Обявяване за нищоженъ референдума отъ 1946 г. за смѣняне формата на държавно управление.

г) Създаване на законова база за отстраняване на комунистическата номенклатура отъ отговорни постове въ държавния апаратъ, сѣдебно разследване и строги наказания за престѣпленията, извършени подъ покровителството или по нареждане на обявената за престѣпна комунистическа партия.

2. БНФ продължава своята борба:

а) за създаване на условия за ускорено провеждане на структурната реформа;

б) за прозрачна приватизация на държавната собственостъ, съ засиленъ парламентаренъ и общественъ контролъ;

в) за пълното ликвидирание на корупцията и организираната престѣпностъ;

г) за най-строги санкции срещу носителитѣ на държавно и обществено изнудване;

д) за последователна прецизна законодателна дейностъ за нова инвестиционна политика;

е) за преференциално подпомагане отъ страна на държавата на малкитѣ и срѣдни предприятия.

II. Национална сигурност

Наредъ съ мѣркитѣ за колективна сигурностъ, защитата на националитѣ интереси, териториалната цѣлостъ и суверенитетъ на България е преди всичко задължение на самата нея.

Затова:

Българската войска, плътъ отъ плътѣта на българския народъ, носителъ на високи воински качества и добродетели, незаплашваща никоя отъ съседнитѣ намъ страни, учителка по родолюбие и мъжество на младото поколѣние, трѣбва да бѣде **стражъ на Родината**, осигуряваща мирния трудъ на народа.

Българскиятъ националенъ фронтъ решително ще подкрепя усилията за изграждане на такава войска.

III. Образование, изкуство, култура и духовна област

БНФ е за премахване напластеното отрицание на българщината презъ време на комунисти-

ческото робство, бори се и ще се бори за възстановяване, съхраняване и утвърждаване на българската идентичност във всички области на науката, изкуството и културата.

Наложителен е пълен преглед на учебникът помагала и съобразяването им с неполитизираната историческа истина.

Да бъдат отстранени на всички нива паметниците, свързани с комунистическото робство, имена на градове, улици, жилищни комплекси, библиотеки, мѣстности и други.

Да престанат висшият учебни заведения да бъдат инкубатор на интелектуален пролетариат, който да търси реализация вън от страната.

БНФ е за единството на Българската православна църква, извършено на основа на църковните канони, за да стане тя отново духовен обединител на нацията и държавата, оглавявана от **нравствено извисени личности.**

IV. Промисленостъ и финанси

Българският национален фронтъ е за пълното освобождаване на промислеността, кредитните институции и крупни обекти от държавно участие.

БНФ ще съдейства за задгранични инвестиции във слабо развитите региони на страната, като акцентира върху сръдните и дребни предприятия и порицава второто обирание на бивши собственици чрез компенсаторните бонове.

V. Селско стопанство

Бързото завършване на справедливото връщане на земеделските земи на техните собственици и отпускането на нисколихвени заеми за оборудване на стопанствата съ земеделски инвентаръ е предпоставка за завръщане във селското стопанство на хиляди собственици, които ще бъдат освободени от преструктуриращата се промисленост.

Свободното и непринудено коопериране на земеделските стопани във снабдителни, производствени и търговски кооперации е един от начините за бърз растежъ и конкурентноспособност на земеделското производство както на вътрешните, така и на международните пазари.

VI. Здравеопазване

Грижата за здравето на човѣка сж от първа необходимостъ във всѣка демократична държава. БНФ ще поддържа такава здравна реформа, която е насочена къмъ най-пълноценно здравеопазване - гаранция за здрава, силна и деспособна нация.

VII. Сждебна властъ

Анализирайки условията за благоденстване на народите, БНФ стига до извода, че въ миналото, както и днесъ, най-благоденстващи сж онѣзи страни и народи, които сж създали най-добри закони и най-ефективни механизми за тяхното изпълнение.

БНФ настоява сждебната реформа да се ускори, като основно се подобри работата на следствие, сждъ и прокуратура. Пълното взаимодействие между трите институции е гаранция, че нито единъ гражданинъ, нарушилъ законите, нѣма да остане ненаказанъ и нито единъ гражданинъ нѣма да бъде незаконно наказанъ.

БНФ ще се бори и по възможностъ ще разобличава носителите на държавно и обществено изнудване и ще настоява за най-строги санкции срещу тях.

VIII. Социално гѣло

БНФ е за социална политика, която ще гарантира справедливо разпределение на националния продуктъ и сигурност на гражданите за утрешния денъ. Ще се бори срещу всѣка властъ, която във социално отношение допуска едни да завършватъ живота си отъ преяждане, а други отъ недоояждане. Затова БНФ е организация **национална по духъ и социална по съдържание.**

IX. Външна политика

За БНФ приоритетъ на външната политика остава присъединяването на България къмъ Европейската общностъ и Североатлантическият структура и поддържане на приятелски и добросъседски отношения на базата на равнопоставеностъ съ всички страни и народи.

X. Организационни въпроси

Конгресътъ реши:

БНФ да пренесе частично своята дейностъ във България, което за момента да се изрази въ:

- увеличаване поименното разпространение на сп. "Борба";
- засилено присъствие във печата;
- организиране на информационно-координационен центъръ.

За изпълнение на поставените задачи конгресътъ упълномощава Президиума на ЦУС на БНФ да обезпечи необходимите финансови сръдства.

Българският национален фронтъ (Инк.) гледа съ вѣра въ бждецето на нова, възродена, демократична и независима България, във която всѣки човѣкъ, чувствуващъ се българинъ, ще намѣри своя домъ.

27-ият двугодишен конгрес на БНФ (Инк) се състоя на 17 и 18 юни 2000 г. в Чикаго, САЩ. Присъжествува почетният председател на БНФ г-р Иванъ Дочевъ.

Докладитъ, изнесени предъ конгреса, ще бъдат отпечатани и разпратени в отделна брошура до представителитъ на БНФ в различни страни.

Желаетитъ да ги получат могат да се обърнат към редакцията на "Борба".

Хроника на конгреса

Въ 13 часа чикагско време на 17 юни в Чикаго, САЩ в една отъ залитъ на хотелъ Комфортъ Инъ, бѣ откритъ отъ члена на президиума на БНФ (Инк) дипл. инж. Александъръ Дървогълски 27-ият редовенъ двугодишен конгрес на Българския националенъ фронтъ.

Следъ откриването бѣше прочетена молитвата "Отче нашъ" отъ г-нъ Христо Христовъ, последвано отъ рецитация на вѣруието на СБНА отъ г-нъ Антонъ Ворошъ.

Членътъ на президиума на БНФ и водещ конгреса дипл. инж. Ал. Дървогълски призова присъжествуващитъ съ изправяне на крака и едноминутно мълчание да почетатъ паметта на починалитъ:

Н.В. царица Иоанна, г-ръ Георги Паприковъ, г-ръ Ангелъ Тодоровъ, г-ръ Серано Сяровъ, инж. Ангелъ Гъндерски, Иванъ Чортовъ, отецъ Тома Кобаковъ, г-ръ Борисъ Ганчевъ, Стефанъ Кашевъ, г-ръ Величко Велевъ, Никола Стояновъ, Иванъ Ивановъ, Атнасъ Гоергиевъ, Стефанъ Арнаудовъ, г-ръ Асенъ Дървогълски, Никола Янакиевъ, Йорданъ Ивановъ, г-ръ Иванъ Добревъ, и всички български патриоти съ знайни и незнайни гробове, загинали вѣ борбата срещу комунизма, отдали живота си за изграждане на обновена и демократична България.

По предложение на председателя на клона на БНФ в Чикаго г-нъ Бориславъ Борисовъ бѣ избрано конгресно бюро вѣ съставъ: Александъръ Дървогълски, Гошо Спасовъ, Йорданъ Ганчовски - секретаръ.

Бюро то пое ръководството на конгреса, като Ал. Дървогълски представи гоститъ отъ България.

Като пръвъ гостъ на конгреса бѣ представенъ почетниятъ председател на БНФ (Инк), дългогодишниятъ председател на организацията, изтъкнатиятъ международенъ трибунъ-антикомунистъ г-ръ Иванъ Дочевъ. Съ ставане на крака и ръкоплъскания г-ръ Дочевъ бѣ приветствуванъ отъ присъжествуващитъ делегатъ и гости.

Бѣха представени още: г-нъ Гошо Спасовъ - представител на БНФ (Инк) вѣ България; г-нъ Дянко Марковъ - народенъ представител вѣ българския парламентъ; дипл. инж. Димитъръ Бояновъ - представител на БДФ - България вѣ БНФ (Инк); г-нъ Здравко Даскаловъ - адвокатъ отъ София и членъ на БДФ - България; г-жа Елена

Дочева - съпруга на покойния братъ на г-ръ Дочевъ; инж. Зара Влахова - зам.-председател и зав. орг. отгъл на БДФ - България.

Следъ представяне на гоститъ отъ България думата бѣ дадена на секретаря на бюрото г-нъ Й. Ганчовски, който предложи да бжде утвърденъ съ гласуване дневенъ редъ. Същиятъ бѣше приетъ безъ промѣни. Съ приемане на дневния редъ бѣха предложени и комисии.

Д-ръ Дочевъ произнася приветственото си слово при откриване на конгреса

Комисия по проверка на кворума: К. Тодоровъ, Й. Йордановъ, Ал. Дървогълски.

Комисия по номинациитъ: Миро Герговъ, Тодоръ Тодоровъ, Иванъ Тодоровъ.

Комисия по резолюцията: Г. Спасовъ, Й. Ганчовски, Д. Бояновъ.

Така предложенитъ комисии бѣха избрани съ мнозинство.

Председателствуващиятъ Ал. Дървогълски даде думата на г-ръ Иванъ Дочевъ, който съ ясенъ,

силен и внушаващ респект глас произнесе про-
чувствено слово, въ заключение на което каза, че
конгресът е изключителен по решенията, кои-
то трябва да вземе за бъдещата дейност на
БНФ въ България и отговорността на делега-
тите при гласуване на решенията е огромна и
може да се каже от историческо значение за
организацията. Последните думи от словото на
г-ръ Дочев бяха изпратени съ продължителни
одобрителни ръкопляскания.

След приветственото слово на г-ръ Дочев
комисията по проверка на кворума докладва, че
на конгреса присъствуват делегати от три
четвърти на клоновете на БНФ, лично и по пъл-
номощия, от САЩ, Канада, Австралия, Англия,
Германия, Швеция, ЮАР, Австрия и Швейцария.
Конгресът има кворум и е редовен.

Думата бѣ дадена на г-н Д. Бояновъ, кой-
то прочете приветствие до конгреса от предсе-
дателя на БДФ - България г-н Муравей Радевъ.

**Съ продължителни ръкопляскания бѣ пос-
рецианото и изпратено прочетеното от Ал.
Дърводѣлски приветствие до конгреса от Н.В.
Симеонъ II, царъ на българитѣ, което е дадено
на втора страница.**

По технически причини поздравлението на
президента на България г-н Петър Стоянов не
бѣ прочетено съ останалите поздравления, но по-
късно бѣ говедено до знанието на делегатите.

**Народният представител от българс-
кия парламент г-н Дянкo Марковъ въ при-
ветственото си слово, произнесено от свое име,
позовавайки се на думите на г-ръ Иванъ Дочевъ,
покани конгреса да вземе ясни, твърди и после-
дователни за изпълнение решения.**

От свое име поднесоха приветствия и г-н
Здравко Даскаловъ - член на националния съветъ
на БДФ България, г-жа Зара Влахова - зам.-пред-
седател по организационните въпроси на БДФ
България и г-н Св. Дърваровъ - Нью Йоркъ. Бѣха
прочетени приветствия от представители на
БНФ въ различни страни, от отгълни членове
на съюзи, организации и съпричастни къмъ гъл-
то на БНФ граждани от България

След приветствията бѣха прочетени че-
тири доклада - отчетен от Ал. Дърводѣлски;
политически от Г. Спасовъ; организационен от
Й. Ганчовски; финансово-икономически, изготвен
от съветника по финансовите въпроси къмъ
ЦУС и прочетен от Ал. Дърводѣлски.

Докладите предизвикаха оживени разисква-
ния, на мѣста и бурни, въ които делегатите емо-
ционално и патетично призоваха конгреса да взе-

ме решение за по-действено участие на БНФ въ
българския политически животъ. Заслужава да се
отбележат изказванията на Дянкo Марковъ, Ва-
силъ Енчевъ - Нью Йоркъ, Д. Бояновъ - България,
Кирилъ Кировъ - Лондонъ, Миро Герговъ - Бѣфало,
Здравко Даскаловъ - България, Конст. Тодоровъ -
Нью Джерси, Ив. Витановъ - Калгари, Йорданъ
Ганчовски - Чикаго.

Гошо Спасовъ изнася политическия си докладъ

По т. 10 от дневния редъ бѣше прочетенъ
докладъ на контролно ревизионната комисия.

Въ заключението на доклада се казва, че презъ
отчения периодъ за времето от 26-я конгресъ
презъ 1998 г. до настоящия разпоредбитѣ на ус-
тава на организацията не сж нарушени от ръко-
водните органи. Финансите сж се водили съглас-
но приетия регламентъ. Срѣдствата сж се раз-
ходвали пестеливо и строго по предназначение.
Постѣпленията на срѣдства сж били веднага за-
писвани и отнасяни въ банковата сметка на ор-
ганизацията. На основание на тѣзи констатации
контролно-ревизионната комисия предлага на кон-
греса съ приемане на доклада Централния управи-
телен съветъ и Президиума на БНФ да бждатъ
освободени от отговорност.

Докладътъ бѣше приетъ безъ измѣнения и
ЦУС и Президиума на БНФ бѣха освободени отъ
отговорност.

Следъ разискванията бѣ дадена почивка.

**Второто заседание бѣше открито въ 19
часа съ докладъ-предложение на комисията по но-
минациите за изборъ на новъ Централенъ управи-
телен съветъ и Президиумъ за следващия двуго-
дишен периодъ. Измѣнения и нови предложения
не бѣха направени и така предложената отъ ко-
мисията листа бѣ поставена на гласуване. Съ
пълно мнозинство конгресътъ избра Президиу-
ма и ЦУС на БНФ, както следва:**

Президиумът:

Александър Дърводълки - дипл. инж.
 Гошо Спасовъ - предст. на БНФ въ България
 Маринъ Мариновъ - юристъ
 Секретарь-касиеръ - Йордан Ганчовски
 Съветници: Цоньо Градинаровъ, Драгомиръ
 Загорски, Миро Герговъ, Тодоръ Тодоровъ
 Контролно-ревизионна комисия: Иванъ Того-
 ровъ, Петър Николовъ Бориславъ Борисовъ
 Редационенъ комитетъ на сп. "Борба": Ал.
 Дърводълки, Др. Загорски, Г. Спасовъ.

Бордъ на директоритѣ:

Георги Лазаровъ, дипл. инж. - Германия; г-ръ
 Илия Поповъ - Бразилия; Енрико Делъ Бело - Ита-
 лия; Пано Саръйдаровъ - Австралия; Борисъ Кам-
 буровъ - Австралия; Георгъ Шалленбергъ - Герма-
 ния; Емилъ Атанасовъ - САЩ; Кирилъ Кировъ -
 Англия; Александрина Аделбомъ - Швеция; Луса
 Лусева - ЮАР; Живко Сребровъ - Австралия; Не-
 но Петровъ - САЩ; Георги Антоновъ - САЩ;
 Тодоръ Х. Ивнаовъ - Австралия; Иванъ Трайковъ
 - Австрия; Йозефъ Загорски - Швейцария; Петър
 Петровъ - Австралия; Димитър Николовъ - Ка-
 нада; Иванъ Витановъ - Канада; Филипъ Хазарли-
 евъ - Австралия

За представителъ на БНФ въ България бѣше
 преизбранъ Гошо Спасовъ.

За представителъ на БДФ въ ЦУС на БНФ
 бѣше одобренъ Д. Бояновъ - дипл. инж. - Варна,
 България

Бѣше прочетенъ отъ комисията по резолю-
 цията и проектъ за резолюция и решения на конг-
 реса. Проектътъ бѣ разискванъ по раздѣли и точ-
 ки и бѣха направени много ценни предложения,
 които комисията трѣбваше да вземе подъ вни-
 мание за изготвяне на окончателния проектъ.

Второто заседание на конгреса на БНФ бѣше
 закрито въ 21.30 часа.

На 18 юни въ 10 часа се откри третото
 заседание на конгреса на БНФ съ прочитане на
 допълнената и прецизирана проекто-резолюция.
 Подложена на гласуване, тя бѣ приета безъ въз-
 гържали се и противъ.

Председателствуващиятъ третото заседа-
 ние на конгреса Ал. Дърводълки даде думата на
 г-ръ Иванъ Дочевъ.

Д-ръ Дочевъ изказа задоволството си отъ
 гѣловата работа на конгреса и взетитѣ реше-
 ния, като даде напѣтствия за тѣхното изпълне-
 ние. Въ заключение той каза, че не се съмнява въ
 успѣха на взетитѣ решения, защото поемайки
 ръководството на организацията следъ г-ръ Пап-
 риковъ, Ал. Дърводълки я води по вѣрния пѣтъ,
 начертанъ отъ създаването ѝ презъ 1947 г., кой-
 то пѣтъ тя увѣрено следва и днесъ.

Следъ словото на г-ръ Дочевъ 27-ятъ рего-

венъ двугодишенъ конгресъ на Българския нацио-
 наленъ фронтъ (Инк) бѣше закритъ.

Присѣтствуващитѣ делегати и гости бѣха
 поканени на вечеря, дадена отъ Президиума на
 ЦУС и ръководството на чикагската организа-
 ция на БНФ въ честь на г-ръ Иванъ Дочевъ. Ве-
 черята бѣ отлично организирана и проведена, бла-
 годарение на усилията на семейства Иванъ Того-
 рови, Тодоръ Пеневъ, Здравко Данаилови, Вален-
 тинъ Грозданови, г-мата Любенъ Мичевски, Сто-
 янъ Ивановъ и много други.

Дичо Дичевъ, София

България - република безъ собствено бжгеще

(Продължение от бр. 2/2000 г.)

Самовластното и неподлежащо (реално) на корекции от обществото управление на НС е безценно и за свързаната съ комунистическото ни битие финансова олигархия, която въ годинитѣ на "народната власт", и особено въ периода 1985-1996 г., източни националнитѣ срѣдства отъ страната. **(За величината имъ можемъ да сждимъ косвено по публикациитѣ за разкритията въ Германия за изнесенитѣ отъ ГДР капитали между 1985 и обединението ѝ съ ФРГ. Споредъ тѣхъ ЩАЗИ, съ "внушението" на съветскитѣ служби, е прикрило следитѣ на повече отъ 800 милиарда федерални марки (400 милиарда долара.)** Но е необходимо да се има предвидъ, че освенъ "внушителитѣ", които сж сжщитѣ, България е съ двойно по-малко население отъ ГДР и не е изкуствено тъпкана съ капитали "витрина на социализма". Неизвестни сж и българскитѣ възможности за износъ на срѣдства, защото отъ 1989 г. Министерството на ресурситѣ и държавнитѣ резерви е въ дълбока нелегалност - не се говори за него, не се знае статутътъ, структурата му, министърътъ. Просто то изчезна отъ погледа на обществото, безъ да е преставало да сжществува. И въпрѣки че е трудно да се опредѣли стойността на изнесенитѣ капитали, е ясно, че официалниятъ външенъ дългъ на България е само малка частъ отъ тѣхъ. Въ тази плоскостъ едва ли е случайно ежегодно "напомняното" отъ 1993 г. решение на директорството на швейцарскитѣ банки, че **"всѣко демократично правителство може да изиска и да получи сведения за банковитѣ смѣтки" на лица и организации, които сж оцетили националнитѣ интереси по време на тоталитарния и последвалия "мжтенъ" периодъ. Единственъ отзвукъ отъ решението на швейцарцитѣ бѣ, че темата за изнесенитѣ отъ България капитали и износителитѣ имъ стана табу за националнитѣ медии (печата отъ 1992-1993 г. досега).** Тази тоталитарна финансова олигархия, разполагаща минимумъ съ повече отъ сто милиарда долара (организирана въ пирамидални структури отъ различни фирми изъ цѣлѣ свѣтъ, които изграждатъ икономически и политически поясъ около България) не желае и не допуска външно вмешателство въ страната, безъ решаващото ѝ участие въ стопанскитѣ и идеологическитѣ пространства на държавата. Тя отлично разбира, че нейната цена зависи отъ възможността ѝ да владѣе самостоятелно България, за да я ползва като залогъ и гаранция. Безъ това капиталовата ѝ сила (смѣшно малка спрямо изнесения отъ КГБ, и свързанъ съ нейния, капиталъ, и спрямо мощта на Запада) не би струвала дори толкова, колкото е стойността на управляванитѣ отъ нея финанси. Затова тя ревниво пази команднитѣ позиции и хората си въ страната и не допуска навлизането на външни, неконтролирани отъ нея инвестиции (пъкъ били тѣ и на българи-емигранти), които биха разклатили властта ѝ.

Действащата въ момента държавна структура е "помпа", създаваща активни условия за изсмукване на срѣдства отъ икономически и законово зависимото болшинство българи и преливането имъ въ лични придобивки и смѣтки, въ т.ч. и въ чужбина, за да се избѣгнатъ "излишни" данъчни усложнения. (Споредъ статистическия институтъ българитѣ сж обеднели - срѣдно за 8 230 000! - съ 2,36 лева презъ последното тримесечие на 1999 г. спрямо сжщия периодъ на 1998 г., като доходитѣ имъ сж нараснали съ 1,7%, разходитѣ - съ 3,72%, предимно заради увеличенитѣ отъ държавнитѣ монополи цени, като сжщевременно сж принудени да се лишаватъ отъ храни! Освенъ това къмъ разходитѣ трѣбва да се добави най-малко още и пакетътъ съ ужъ еднократнитѣ, но ежегодно увеличавщи броя и тежестта си налози и такси, искани отъ държавата.) Сжщевременно тази структура не позволява стопанска инициатива на отдѣлната личностъ, за да не придобие самостоятелностъ и да излѣзе отъ контрола ѝ (включително и чрезъ създаване на нови мощни партии - за каквито има достатъчно много условия - които ще сж извънъ нейното управление). И не на последно мѣсто, тя постоянно укрепва поразклатената отъ събитията презъ последното десетилѣтие властъ на държавата надъ обществото - бави демонополизацията и приватизацията, запазва контролни позиции въ ужъ приватизиранитѣ предприятия, налага всевъзможни данъчни утежнения при вихрещъ се законовъ и административенъ хаосъ, изкуствено завишава командната роля на изпълнителната властъ чрезъ надзорно-разпредѣлителната ѝ функция надъ бюджета (още при приемането му на база 1 доларъ = 1,85 лв., доларътъ бѣ на ниво около 1,95 лв. и достигна 2,10 лв. - курсъ, който поддържа вече трети месецъ безъ перспективи за бързо спадане. Като добавимъ изкуствено поддържано-

то равенство марка-левъ (при реално по-скъпа марка) и пропадащата икономика, става ясно, че увеличението на заплатитѣ е дребенъ буферъ срещу заложені инфлация и ценови бумъ, и опитъ да се въведе достатъчно парична маса, която да осигури оборота и печалбитѣ на монополитѣ, и т.н. Положението не се различава сжщественно отъ периода между 1944 и 1989 г. Само мѣстото на ЦК на БКП въ държавната пирамида се зае отъ НС. А служителитѣ въ ЦК сж подмѣнени пакъ съ назначавани (но още въ изборнитѣ листи и безъ право да се оспорватъ отъ избирателитѣ) служители на централитѣ на парламентарнитѣ партии, замѣнили фракциитѣ въ БКП. Защото днешната държавна структура, наложена отъ Сталинъ въ края на 1944 г., е създадена за страна-сатрапия на метрополията СССР, въ която нацията се държи въ безпомощно състояние, а управляващитѣ сж напълно зависими отъ прищевкитѣ на центъра (ПБ на ЦК на КПСС), безъ чиято помощ е невъзможно да задържатъ властта си. При нея не се допуска обществото, изолирано и подчинено, да е корективъ на държавата. Затова сжществуването ѝ е невъзможно безъ външни корективи - официални и неофициални. На тази база (и следъ споразуменията за разширяване на ЕС и свиване на руското влияние въ Европа до границитѣ му отъ 1920-1939 г.) бѣ съвсемъ естествено българскитѣ управници да повѣрять сждбата си въ ржцете на новия центъръ. Срещу "услугата" (необходимостта) измолиха по-благъ погледъ къмъ бакиитѣ, забърквани отъ тѣхъ и запазване на статуквото, обезпечаващо личнитѣ имъ позиции. **Затова до днесъ, независимо че следъ 1989 г. бѣха подмѣнени нѣкои имена и участници въ структурата на българската държава, въ нейнитѣ елементи и цялостното ѝ действие, нѣма промѣна.** Изглежда, точно силата на тази структура не могатъ да проумѣятъ нѣкои западни експерти, които продължаватъ да се чудятъ, че а'ла европейскитѣ ни закони не действатъ въ ужъ демократична България.

Структурата по старому изисква остра поляризация на обществото и съсредоточава властта и облагитѣ въ ржцетѣ на тѣсень кржгъ хора. Споредъ в. "Сега", цитиращъ изследване отъ декември 1999 г., **85% отъ българитѣ сж бедни (спрямо условията въ България, не въ другитѣ страни!), а 7% харчатъ толков пари (въ страната, не се знае харчътъ имъ въ чужбина!), колкото 70% отъ населението.** Коментарътъ е излишенъ и се вижда, че между 15 и 30% иматъ относително редовенъ, стабиленъ, достатъченъ или голѣмъ доходъ. Този процентъ се покрива съ поддържащитѣ НС (подъ 2,08 млн.). Но поради голѣмото разслоение въ групата, подкрепяща парламента, законовия, правния, данъчния хаосъ и липсата на реални перспективи, се наблюдава оттегляне на довѣрието въ срѣдитѣ на интелигенцията и въ понискитѣ стѣпала на служителскитѣ, чиновнически, административни и стопански срѣди, които живѣятъ трудно. Реално става очакването, че при следващитѣ избори за НС, въ вота ще участватъ около 1/3 отъ избирателитѣ - 2,3 млн (при гласували въ мѣстнитѣ избори 2,811 млн), съ подкрепа за парламента подъ 25% (1,725 млн). Това само ще преразпредѣли мѣстата въ НС, защото **въ България нѣма 50-процентна граница на участие, отъ което да зависи валидността на вота и промѣната на правилата.** Но съ времето ще намаляватъ както броятъ на гласуващитѣ, така и разликата между бждещитѣ парламентарни групи на СДС и БСП. Затова предсрочни избори ще има, ако СДС иска по-голѣмо мнозинство въ следващото НС, синьо правителство и желание да поеме негативитѣ отъ своето парламентарно управление. И нѣма да има, ако СДС реши да се скрие, като вкара приблизително равна парламентарна група съ тази на БСП, за да раздѣли съ нея (и цялото НС) гнѣва на нацията и отговорността за нерешенитѣ проблеми. Ходътъ за раздѣляне на отговорността съ другитѣ парламентарни сили е "печелившъ" и въ външнополитическо отношение, като оправдание предъ Запада за нефункциониращитѣ реформи - фактъ, породенъ отъ невъзможността на сжществуващата система да осжществи демократични промѣни, заради което властващитѣ пожънаха малката обществена подкрепа за политиката си, растяща съпротива и масовъ спадъ на гласуващитѣ.

Рокадитѣ въ НС нѣма да промѣнятъ дискриминационнитѣ действия срещу обществото, защото тѣ не зависятъ отъ личността на участващитѣ въ властта, отъ тѣхнитѣ желания и миросгледъ, а отъ структурата на държавата. Тя пречи да се разрешатъ проблемитѣ въ отдѣлнитѣ елементи отъ държавната и обществената сфери - независимостъ на сждебната система, работеща законова система, здравна, административна, на културата, науката - която и да е. Тя е естественъ врагъ на демокрацията поради модела си, въ който властта нѣма общественъ корективъ и налага едноличнитѣ си решения чрезъ команди и наказания, които чиновницитѣ ѝ налагатъ по сжщия начинъ върху населението. Този заповѣднически тонъ ясно личи въ всички действия и разпоредби на изпълнителната власт, стопанскитѣ ѝ звена и тѣзи отъ сферата ѝ за "услуги". Структурата не допуска стопанско развитие извънъ "опеката" на държавата, което да направи излишна пряката ѝ намеса, превръщайки я въ координаторъ на националнитѣ усилия за напредъкъ. Затова тя е пречката за пазарната икономика, стабилизацията, замогването и пр., и един-

стената причина и генераторъ на неволитѣ въ България, държейки я въ политическо и стопанско подчинение и външна икономическа изолация.

Срещу днешната тоталитарна парламентарна партийна държавна структура въ България стои мощта на демократичната държавна структура, която осигурява действаща конституция, работеща законова система и законность, независимост на сѣдебната власть и защита въ държавната и социалната сфери на интереситѣ и на парламентарнитѣ, и на извънпарламентарнитѣ сили и личности. Тя гарантира: балансъ въ обществото и въ действащото управление, като уравнива партияното самовластие на НС съ политически и икономически независима институция, което позволява на извънпарламентарното мнозинство да участва градивно въ националния диалогъ, дългосрочность (стратегичность) на националнитѣ цели и реализирането имъ (което е приоритетъ на независимата институция); приемственостъ въ действията дори на партийно-антагонистични правителства и защита на правата на всѣки човѣкъ, политическата и икономическата демокрация, осигуряващи забогатяването на нацията. Сѣщевременно структурата изключва узурпиране на властта отъ личностъ, партия или коалиция по демократиченъ пѣтъ. **Такова устройство иматъ най-богатитѣ западни страни - монархитѣ и федерациитѣ - САЩ, Германия, Швейцария,** при които балансътъ между двѣтѣ независими управи - федералната и тази на отдѣлния федератъ (щатъ, провинция), осигуряватъ демокрацията. Макарь бавно, по този пѣтъ е трѣгнала и Русия съ губернската система, чрезъ която въ бѣдеще да създаде градивна обществена структура.

Но при западнитѣ демокрации е сѣщественно, че иматъ и многовѣковна приемствена (непрекъсвана) държавность. Това липсва на бившитѣ соцстрани и може да бѣде преодолено като възстановятъ монархитѣ си, чиято съвременна форма носи както желаната отъ народитѣ имъ демокрация, така и традицията на държавността, която тѣ загубиха преди десетилѣтия (не случайно преди повече отъ три години парламентътъ на Унгария даде мандатъ на Ото фонъ Хабсбургъ - наследникъ на унгарския престолъ). Такава стѣпка е особено необходима за България, която е свободна едва отъ 1878 г., независима отъ 1908 г. и обездържавена отново презъ 1944 г. **Надеждата за реални промѣни следъ 1989 г. остана химера. Никое управление не премахна международнитѣ ограничения предъ нея, декларирайки че тя е “универсаленъ наследникъ” на Царство България.** Безъ такова решение България не може да ползв правата и равноправието, които е завоювала до 1944 г. Сѣщевременно тя не би могла, дори изкуствено, да бѣде превърната въ федерация заради цѣлостта си - национална, социална, икономическа, и величината на ресурситѣ си - трудови, териториални и т.н. Отъ друга страна, ограниченията на битувания въ границитѣ на България затворенъ моделъ не позволяватъ на обществото, или частъ отъ него, да осѣществи демократична реформа на държавната структура. **Но нацията, която не се ограничава въ рамкитѣ на страната, има нуждитѣ сили. Царската институция въ лицето на Н.В. Симеонъ II, е този необходимъ политически и икономически независимъ елементъ, чрезъ който може да се изгради демократична система въ България.** Други варианти (като изключимъ силовитѣ форми на дикатура) сѣ неосѣществими по различни причини, а преследването имъ само ще удължи българската агония, пакъ съхранявайки тоталитарната структура.

Притежавайки необходимитѣ елементи за изграждане на демократична структура и активната подкрепа на обществото за реализирането ѝ (изразявана и чрезъ отказа отъ участие въ избори), **тази стѣпка се превръща въ задължителна и единствена за България.** Тя се подкрепя отъ Запада, защото: **премахва негативитѣ и създава условия за стопански възходъ, което ще освободи свѣтовнитѣ финансови институти, ЕС и НАТО отъ задълженията, трупани отъ страната ни; превръща България в печеливаща частъ отъ европейската икономика, реализираща приходи и за себе си, и за контрагентитѣ си. Но такава перспектива има своитѣ противници: гузнитѣ за деянията си срещу нацията презъ годинитѣ на комунизма и печелешитѣ отъ сегашната антидемократична ситуация, съ обкрѣжението си. Има и колебаещи се (поради незнание, неразбиране, неградивна носталгия, страхъ отъ промѣни), които е добре да си припомнятъ, че на заможнитѣ страни и бедняцитѣ имъ сѣ богати, а въ беднитѣ - и богаташитѣ сѣ бедняци.** И още, че опредѣлението предъ името на страната не храни и не създава условия за растежъ. Може НС да реши предъ България петъ пѣти да стои съчетанието “демократична република” и политичитѣ ни ежеминутно да го повтарятъ въ срѣдствата за информация (както и правятъ), но това нѣма да промѣни живота въ нея. **Само демократичната държавна структура е въ състояние да създаде градивна база, да гарантира стопански растежъ и да превърне страната въ центъръ на разпиляната българска диаспора. А това е осѣществимо при наличието на политически, финансово и икономически независима институция. Тя е въ възможноститѣ единствено на царската институция и Н.В. Симеонъ II, чийто държавнически, дипломатически и лични качества сѣ добре познати и уважавани отъ най-мощнитѣ организации и страни въ свѣта.**

Историята на България се прави “вжтре”, другарю Първановъ!

Йоцо Йоцовъ

На проведеното съвещание на Консултативния съветъ по национална сигурностъ при президента за обсъждане на членството ни въ НАТО, само лидерътъ на БСП Георги Първановъ е билъ “противъ”, изказвайки мнението, че “нѣмаме официална информация за руското мнение, затова трѣбва да питаме Москва”!

Сигурно и столоветѣ въ залата сж се изчервили отъ срамъ отъ това унижително бюдолизитво на социалистическия лидеръ, защото той, “специалистътъ по история”, трѣбва да знае по-добре отъ всѣки другъ, че историята на страната се прави тукъ, “вжтре”, а не въ Москва или нѣкъде другде!

Изглежда, че Г. Първановъ е “тѣсенъ специалистъ” по история, т.е. само по “история на ВКБП-КПСС” и “история на БКП”, защото ако бѣше изучавалъ и история на България, щеше да знае, че на политическата сцена у насъ, освенъ политически лилупути и идеологически мижитурки, е имало политически гиганти и патриоти-титани и единъ отъ тѣхъ е Стефанъ Стамболовъ.

Ако Георги Първановъ е челъ или поне чувалъ нѣщо за тази велика личностъ, е трѣбвало да знае, че той не е питалъ Петербургъ, когато е убедилъ князь Ал. Батенбергъ да предприеме Съединението на Княжество България съ Източна Румелия. Не е искалъ разрешение, когато безмислостно и сурово е прекъсналъ руското вмешателство, заплашващо националната сигурностъ и териториалната цѣлостъ на сртаната, като същевременно бързо и твърдо е насочилъ гържавния и общественя животъ къмъ цивилизованиятъ европейски нации. Не е питалъ за мнението на руския царски дворъ при жестока разправа съ разбунтувалитѣ се русенски офицери-русофили, всички го единъ платени руски агенти, въпрѣки да е знаелъ ккво може да му струва това!...

Благодарение на факта, че Стамболовъ не е билъ политическо мекотело, нито послушенъ лакей на никоя “велика сила”, България се е запазила като суверенна гържава, защото още тогава е цѣла да бжде превърната въ Задунайска губерния, въ която народътъ щѣше да влачи крепостническото руско робство, по-тежко отъ турското!...

По всичко личи, че “модерно лѣвиятъ социалистъ”, другарътъ Георги Първановъ, не е надживѣлъ работливието и мъката по “братската дружба” на своитѣ комунистически предшественици. Онѣзи, които управляваха нещастната ни родина повече отъ 45 години и които за всѣка

“братска цѣлувка” съ кремълскиятѣ вождове получаваха на ревера си по една звезда “Герой на Съветския съюзъ” и “богатирско” потупване по рамото, което бѣше цената за всѣко извършено отъ тѣхъ национално предателство...

За “историка” Първановъ би било полезно да отиде на ул. “Раковска” и тамъ, предъ паметника съ зловецо съсечената глава на великия гържавникъ, дано проумѣе, че тази глава струва хиляди пѣти повече отъ всички жалки ордени и грънкулки, съ които се кичеха комунистическиятѣ безродници, продали родъ и Родина на чужди интереси.

Нѣма по-голямъ оскърбление къмъ паметята на бившия хъшъ Ст. Стамбоолвъ и къмъ националното чувство на българина отъ жалкитѣ думи на Първановъ - “Да питаме Русия”! Това е равносилно да бжде стжпканъ въ калъта цѣлиятъ съзнателенъ животъ и всички постижения на Стамбоолвъ, довели го спасението на България и издигане на нейния международенъ авторитетъ.

Ако звѣрски съсечениятъ гържавникъ можеше да чуе социалистическия лидеръ, би се обърналъ три пѣти въ гроба, а ако бѣше между насъ, кристалниятъ му патриотизъмъ би възпламенилъ буйната хъшовска крѣвь и би постжпилъ съ злополучния “социалистъ” така, както сж постжпили съ него Галъ и Халъ!...

“Тѣсниятъ специалистъ” по история Първановъ, ако иска да попълни една огромна празнина въ историческитѣ си познания, да отиде на централния площадъ въ единъ нашъ областенъ градъ, за да прочете на внушителния монументъ непомръквация заветъ на нашитѣ гѣди: “Величието на родината се гради върху коститѣ на ония, които достойно живѣха и умрѣха за нея”!

Народътъ ни въ по-големата си частъ (включително и комунистическиятъ електоратъ) **все по-ясно разбиратъ каква участъ го очаква, ако пребоядисанитѣ комунисти, нарекли се социалисти, дойдатъ отново на властъ. Тогава вмѣсто компрометирания и много окалянтъ лозунгъ за “пролетарския интернационализъмъ”, ще звучи измамната струна на “панславянското единство” и “православното братство”, което е вториятъ утѣпканъ коловозъ къмъ лелеяната отъ вѣкове имперска мечта на Русия - превръщането на България въ Задунайска губерния!**

За нея си имаме готови генералъ-губернатори; цѣлата продажническа партия, смѣняла десетки пѣти имената си и работила неуморно за това вече цѣли 100 години!...

Божидаръ Чековъ, Парижъ

Бомба в гнѣздото на гущеритѣ

Въ джамиитѣ мирише на чорапи. Нормално е, следъ като събуването е задължително. Понѣкога обаче се усещатъ неприятни миризми, безъ никои да се е събувалъ. Когато това става въ лѣскави салони съ претенциозни кокони и високомѣрни кавалери, подъ кристални полюлеи и акорди на ренесансови валсове, редовиятъ демократъ се пощипва скришомъ, защото мисли, че сънува.

Отъ години Виена вони отъ миризмата на милиардитѣ “гущери”, изтекли отъ обезкървавени социалистически предприятия. Руски, български и всѣкакви други “братски” мафиоти и министри се радватъ на закрилата на втората имъ “родина”. Върла “антикомунистка”, Австрия прояви майчинска любовъ и загриженостъ къмъ комунистическия пари.

24 милиона анонимни влогове си почиватъ въ сѣнката на нейнитѣ банки. Срѣдно по 100 000 долара на влогъ, това прави 2 хиляди и 400 милиарда долара на сѣнка. Частъ отъ тѣхъ сж български. Отъ господството на двойката “Дойновъ-Лукановъ”, до днешнитѣ “пишманъ-приватизатори”, никакво българско правителство не се обърна официално къмъ австрийството за издирване на нашитѣ авоари тамъ. Обезпокояваща свенливостъ, ако се пресмѣтне, че единъ минималенъ половинъ процентъ отъ общата сума прави точно 12 милиарда долара! Странно съвпадение, та нали лихвитѣ на тѣзи пусти 12 милиарда вдигатъ ценитѣ на отоплението въ България и задушаватъ всѣкаква унициатива съ оловния капакъ на всеобщото и безжалостно “ДДС”.

Какво чакатъ “великитѣ математици”, изобретили бюджета на стагнацията? Защо не ревнатъ тѣ по Виена, въ защита на родния данъкоплатецъ, па “каквото сабя покаже”? Разбираемо е. Много по-лесно е да се затяга коланътъ на вързания въ родината сънародникъ, чрезъ вдигането на ценитѣ на монополитѣ, отколкото да се разваля рахатътъ на “българската улица” въ Виена. Освенъ това, когато единъ денъ се тегли калемътъ за резултата отъ реформата, не се знае къде ще намѣрятъ подслонъ майсторитѣ ѝ.

За българина Европа става все по-относително понятие. Близка и далечна, видима, но недостъпна. Разминаването между представа и реалностъ се очертава като фактъ. Но той не е

създаденъ отъ европейцитѣ, а отъ роднитѣ представители, преговарящи съ европейскитѣ институции. Криворазбрали или умишлено изкорестили нѣкои европейски правила, тѣ се оправдаватъ съ “европейскитѣ” изисквания. И като въ приказката за лъжливото овчарче, въ единъ прекрасенъ денъ лѣсва голата истина. Най-важното не е тя да ослѣпи нѣкого, а да бжде разбрана.

Въ триста милионната демократична Европа действатъ неписани закони, които на български би трѣбвало да бждатъ наречени закони за “кумовта срама”. Тамъ, където има пари, нѣма тайни смѣтки! Въ европейскитѣ столици има паметници на “незнайни воино”, има и безименни гробове. Но **паричнитѣ влогове сж поименни и всѣко тѣхно движение е контролирано отъ данъчнитѣ власти.**

На 8 юни 2000 г. австрийското правителство най-сетне капитулира подъ натиска на европейскитѣ институции и се съгласи да премахне банковата тайна.

Милиарди долари ще хукнатъ къмъ нови “райски” кѣтчета. Ценитѣ на софийскитѣ недвижими имоти вѣроятно отново ще пламнатъ.

Ако се приложи нѣкой отъ европейскитѣ закони за “кумовата срама”, всички ще сж печеливши. И новобогаташитѣ, и бюджетътъ, и пенсионеритѣ, и данъкоплатцитѣ. Какъ е възможно?

Когато се отнася до недвижимитѣ имотъ, служещъ за жилище, въ Европа действа законътъ за 30-тѣ процента. Или жилищнитѣ разходи не могатъ да навърлятъ една трета отъ доходитѣ. Конкретно казано данъчнитѣ власти считатъ, че гражданинътъ, който купува имотъ за 100 000 долара, печели 300 000 долара и се облага върху тѣхъ. По този начинъ, въ името на “бюджета” се смаляватъ упрецитѣ за “незнайния произходъ” на доходитѣ. Дава се възможностъ на “мръснитѣ пари” да се изператъ законно. Или и “вълкътъ да е ситъ, и агнето - цѣло”...

Въ София не единъ и два имота се продаватъ за по 100 000 долара. Въ близко бждеще тѣхниятъ брой може да нарастне. Ако новитѣ собственици плащатъ данъци върху 300 000 долара доходи, независимо откъде сж имъ дошли, това означава, че въ България започва да действа сжцо законътъ за “кумовата срама” и замиришава на... оправяне.

Кирилъ Ганевъ, София

Повикътъ за пжть къмъ Европа създава представа като че ли България се намира нѣкъде извънъ предѣлитѣ на съвременния културенъ и цивилизованъ свѣтъ. Като че ли ние се намираме въ нѣкакъвъ дивъ и непознатъ за съвременния, а и по-отдавнашенъ образованъ жителъ на Стария континентъ, който е люлката на съвременната цивилизация.

Такава представа сжществува въ съзнанието на не дотамъ образования европеецъ, който рѣдко има знания за страни извънъ неговата. Но това не се отнася за наистина образованитѣ и наистина интелигентни представители на великитѣ нации (Баучеръ, братя Бъкстонъ, Карнеги). Такова високомѣрно отношение на “великитѣ” къмъ другитѣ страни, и особено къмъ насъ, е чистъ шовинизъмъ, но никой не гръзва да упрекне въ това “великитѣ”. Едно пояснение.

Отъ десетина години думата **шовинизъмъ** отсжтства отъ речника на нашитѣ и чужди историци и политици и, разбира се, въ медиитѣ. Каква е причината? Причината е, че **шовинизъмъ** има ясно опредѣлени признаци. Това е посегателство и присвояване: териториално, историческо, етническо, културно и всичко, което представлява сжщността на една нация и гържава. Подчертано и агресивно отношение къмъ другитѣ гържави и нации. Прекомѣрно чувство за превъзходство и унизително за другитѣ (гръцко-”ксилефали”-песоглавци). “Балкански субекти. Ми смо знали, да су бугаре саде кромпире и ланити сагити. Што е лепо, све е српско!” Посочете една велика сила или съседна гържава и нация, която да нѣма такива отношения и прояви! А има ли такива отношения и прояви отъ българска страна въ нашето многовѣковно битие?

Национализмътъ е съзнание и любовъ къмъ своето минало и настояще (“Всичко българско и родно любя, тача и милѣя!”) **Отстояване на свои исторически права и национално достойнство.** А това сега най-много гразни безродницитѣ, защото изисква носене на гражданска отговорностъ. Професори нарекоха нашия чистъ и безкористенъ национализъмъ “перверзенъ” (проф. Николай Генчевъ въ театръ София, май 1990 г.). Сега подъ “национализъмъ” на насъ ни приписватъ качества на шовинизма, като всичко, което милѣемъ и

Нашата гържавна легитимность и европейска принадлежность

отстояваме се влива въ единъ купъ съ всичко порочно и позорно. На “Запада” не билъ присжщъ национализмътъ, защото тамъ било “демокрация”!? Като че ли колониалната система, съсемъ свенливо казано, си била демокрация. Но за кого?

Чувството за малоценность у насъ не позволява мисль за съпоставяне на исторически, културни и нравствени ценности. Пренебрегва се влиянието на петъ вѣка робство и безчовѣчна тирания, вследствие на което има връщане назадъ и застои на нашето развитие, когато другитѣ народи, необезпокоявани отъ нашествия, вървѣха напредъ.

А отъ какво е породено това пагубно чувство основно? Да оставим настрана немаловажния фактъ на нашата икономическа изостаналость, която въ наши дни е почти катастрофална. Но това е конюнктуренъ резултатъ отъ една разруха, породена отъ една натрапена ни безумна и претяжна система. А преди това така ли вървѣхме?

За 30 години, отъ 1878 г., когато България нѣмаше нито едно шосе, нито своя желѣзница, нито една банка, нито една фабрика или гържавна институция, България задмина своитѣ съседи, които имаха свои гържави отъ 40-50 години порано и по икономика, и по гържавно устройство, и по военно гѣло. При това за 40 години ѣ бѣха **наложени** четири войни, съ четири години воюване. Следъ 50 години отъ Освобождението до Втората свѣтловна война България отново бѣше изпреварила съседитѣ по всички показатели. И то малка, окастрена България.

Другиятъ колосаленъ и въ крайна смѣтка решаващъ факторъ е пълното непознаване на нашето историческо далечно и по-близко минало.

Анкетитѣ на граждани по телевизията въ връзка съ исторически събития и лица показватъ почти винаги или пълно невежество, или удивителна апатия къмъ такива “странни” въпроси. И у срѣдното, и у по-младото поколѣние. Колцина познаватъ, а и още по-малко разбиратъ историческитѣ двигатели и тѣхното развитие?

Уникумъ въ европейската действителность е фактътъ, че единъ народъ сжществува 1300 години съ своя гържавность, съ своя култура и

огроменъ приносъ въ изграждането на европейската цивилизация. И този народъ е поставилъ началото на своето държавно и културно развитие тогава, когато следъ разпадането на Римската империя Европа се състои отъ племена и народи, неосъзнали още своята етническа самостоятелностъ и никаква културна и държавна самостоятелностъ. (Всѣщностъ България я има далечъ преди формирането на държавата тукъ на Балканитѣ.) Тамъ съзнанието на по-издигнатитѣ слоеве е въ подчинение на латинското **клерикално доминиране**.

Въ Европа по това време възникватъ гребни подобия на училища, около черковнитѣ пастури. Обучението е на латински и има за задача само да подготвя помощници на черковнитѣ служители.

Въ това време Великитѣ висши духовни школи въ Преславъ и Охридъ изсипватъ просвѣтители. Блика отъ не само духовни, но и свѣтски учители. **Да припомнимъ ли, че само св. Климентъ е подготвилъ 3000 учители!** А това не сж били само манастирски чернокапци, а активни двигатели въ строителството на бждещата европейска цивилизация. Създава се първата въ свѣта общообразователна държавна система. И тѣхното гѣло не е загинало и презъ дължитѣ вѣкове на робство. У насъ по това време въ всички села и градища има хора, които знаятъ да четатъ и пишатъ и създаватъ не само религиозна, но и свѣтска литература. Така наречената апокрифна книжнина, въ която се разказва и за св. Богородица, и за "Правда и Кривда", и за медената питка, която се е търкунала, притчи и приказки съ морално съдържание и пословици, записвани и четени. Примитивна литература, но създадена отъ и за грамотни хора. Грамотенъ народъ!

Случайно ли е, че първата авторска композиция, оставена и призната отъ всички свѣтовни музиколози, е на българина отъ Драчъ Иоанъ Кукузелъ - възхвала на своята майка. Това бѣше огласено на международния фестивалъ въ Сопотъ - Полша, преди десетина години.

Презъ Втората свѣтвна война, когато минавахме презъ сръбскитѣ села, имаше такива, въ които, ако нѣма попъ, нѣма кой да прочете или напише писмо - Ни сам писмен, али сам врло паметан! Това не е виць, а самата истина. Сравнението съ нашитѣ съседи показва нѣщо очевидно.

А гѣлото на светитѣ братя? Защо бѣха канонизирани въ наше време отъ папата за светици - покровители на Европа? Защото бѣха изреварили Ренесанса на Западъ съ петь вѣка, кой-

то съ тежки родилни мжки разчупи мрака на сковаващата сръбновѣковна схоластика.

Светитѣ братя посочиха на човѣцитѣ, че всѣки има право на свой езикъ, на своя култура и самостоятелностъ. И най-важното: на своя свободна мисълъ! Разбираха догмата за триезичието, която бѣше отново възродена до папа Иоанъ - познатия ни монсиньоръ Ронкали. Едва сега това е прокламирано въ разни харти, и то съ користно използвано отъ силнитѣ. А колко вѣка вилнѣ ужасътъ на "светата инквизиция"? Като е речъ за духовнитѣ ценности на Запада, умѣстно е да направимъ една съпоставка съ нашитѣ вѣковѣчни духовни ценности. Сега ни се напращватъ концепции за правата на човѣка. Конвенции, рамкови споразумения, които никои на Западъ не спазва, а отъ насъ ултимативно се изискватъ. Западътъ съчини и приложи и сега прилага нѣколко концепции, като: Държавата е всичко, ти си нищо. Класата е всичко - ти си нищо, цѣлостно оформено въ интернационализма. И на края - ти си гражданинъ на свѣта. Космополитизъмъ! И всички тия и подобни концепции, несъвмѣтими съ човѣка личностъ, човѣка творецъ, човѣка духъ! Човѣкътъ съ свой коренъ и лични стремежи!

Ако се върнемъ въ отдавнашното, но съвсемъ опредѣлено време и да си припомнимъ само на камъкъ записаното послание на Канасювиги **Омуртагъ: "Човѣкъ и добре да живѣе, ще умре, и другъ се ражда..."** Вѣчно е неговото гѣло! Омуртагъ вижда преди всичко личността. Вѣнеца на творението. Не безличната общностъ и прашиката въ нея на нѣкакъвъ си човѣкъ безъ лице. Омуртагъ вижда човѣка на гълга, който да остави нѣщо на потомството въ нравствено и духовно изграждане.

Въ Крумовитѣ закони, които не сж фикция (сборника Свидасъ), изрично е наредено да не се остава човѣци да просятъ отъ немотия или немощъ, а да имъ се дава помощъ отъ държавата, и то достатъчно, за да могатъ да преживѣватъ сносно. Ето въ действие социално законодателство! Сега едва, въ двадесети вѣкъ, се говори за фондации и законодателство за подпомагане на бедстващи. Кога е Крумовото време, и кога - сега?!

Не случайно академикъ Лихачовъ нарече българския народъ "нация на духа". И тоя духъ ни води презъ вѣкове. И въ дни на величие, и въ дни на робство. Но има едно голѣмо НО. Да се отървемъ отъ "присламчането" къмъ "купешки" фрази и да се вгледаме за самопознаването!

Българската просвѣта вкара въ Европа още

единъ новъ и жизненъ свѣтъ. Свѣтътъ на славянството.

Но ние не бѣхме само славяни. Ние бѣхме преди всичко **българи**, съ отколенни качества и традиции, които само можеха да сложатъ основитѣ на една организирана гържавностъ. И тогава други ни последваха. Това да не губимъ предъ очи. Да помнимъ!

Древнитѣ български гържави на българитѣ. И на планината Имеонъ въ Памиръ, и въ долината на рѣката Таримъ въ сегашния северенъ Кимай. И на Кавказъ и Велика България на кана ювизи Кубратъ. И обсадата на Цариградъ отъ кана Заберганъ презъ 6 вѣкъ. И двайсетината набези въ територията на Византия още преди канъ Аспарухъ. За това свидетелстватъ хроникитѣ на Михаилъ Сирийски, на Мойсей Хоренаци, на Манасиевата хроника Малала.

Трѣбва да разграничимъ въпроса за славянството отъ имперскитѣ стержежи на "славянофилитѣ" - Русия! Едното е факти, а другото - абсурдна политика. Тримѣ основи, върху които лежи панславизмътъ, сж: православие, народностъ и самодържие. Пълна несъвместимостъ на това троеначалие.

Българскиятъ гържавнически гений и неизчерпаемата духовна мощъ слѣха и славяни, и траки, и други етнически елементи въ едно духовно цѣло - българи. Какъвъ е езикътъ сега, е въпросъ на друга тема, която крие много коварни подмоли. Вмѣсто да се хващаме за гушитѣ, което, мисля, че имъ се иска на враговетѣ на българщината, да помислимъ какъ да изяснимъ българското присѣствие тукъ на Балканитѣ и да го посочимъ на нашитѣ братя по Вардаръ. Да имъ обяснимъ, ще повторя казаното по-горе: какъ българитѣ заели презъ Видинъ земята до Драчъ. Историята на канъ Куберъ и пълководеца му Мавъръ, които се спускатъ въ Керимисийското поле (Битолско), обсаждатъ Солунъ и се разливатъ по цѣлата земя Македонска. Тия сведения, които сме учили още въ гимназията, сега сж изхвърлени дори отъ многотомната история на България. Това трѣбва да бжде наблегнато въ изясняването на отношенията съ Македония. Тоавъ ще опровергае втѣпяваната лъжа, че българитѣ сж татари, а македонцитѣ само славяни. Татаритѣ се явяватъ на историческата сцена едва въ 13 вѣкъ. А тюрко-монголи етнически и езиково се оформятъ едва къмъ 4-5 вѣкъ следъ Христа. И още нѣщо. По времето на македонското царство - при Филипъ и Александъръ на това мѣсто, по Вардара, се намира гържавата на неонитѣ, съ неизясненъ или-

рийско-тракийски произходъ, съ свои царе и сечени монети. Васални, но никога не влизали въ македонската гържава.

Това древно историческо наследство може да обясни необяснимия за европееца размахъ на Българското възраждане презъ 19 вѣкъ. Европа бѣше свидетелъ на едно чудо. Историцитѣ и просвѣтителитѣ гържавници не го нарекоха раждане на една нация, а **възраждане на българската нация. Защото това чудо имаше коренитѣ си отъ преди хилядолѣтия.**

Французитѣ едва съ Френската революция слѣха съществуващитѣ дотогава етноси на франки, бургунди, готи, наварци и други елементи и се почувстваха една нация - френска. Италианското резорджименто консолидира различнитѣ етнически елементи въ една нация - италианската. И това е въ края на миналия вѣкъ. Но и сега това съзнание е още крехко.

Нѣкога българскитѣ царе се титулуваха не царе на българската гържава, а царе на единъ народъ, отъ който произхождаха.

- **Азъ, Иванъ Владиславъ, родомъ българомъ. Царъ българомъ и ромеомъ! Гордостъ за етническо потекло!**

Съзнанието за етническа и културна общностъ още тогава показва единъ народъ, членъ на Европа и даващъ приносъ въ нейното изграждане. Документитѣ, договоритѣ отъ това време говорятъ за единъ народъ, който не е "отвъдъ" историята.

Геренъ Сонжонъ въ историята си на България (изд. 1913 г.) говори за войнитѣ и договоритѣ на Карлъ Велики и канъ Крумъ, когато тѣ сж били воюващи, договарящи и съседни приятели.

При срещата си съ Дьо Голъ, Тодоръ Живковъ се похвали, че нашиятъ дръжба съ французитѣ датира отъ времето на кръстоноснитѣ походи, а дьо Голъ го коригира, че тя е още отъ времето на Карлъ Велики и канъ Крумъ.

Вѣковното робство не заличи отъ всички географски карти (и политически) името на България, дори когато падишахътъ стоеше предъ Виена.

Ще отворя една скоба за единъ нашъ приносъ въ Европа. Малко известенъ и неосъзнатъ. Кой отвори очитѣ на французитѣ за народността на литература? Ронсаръ (1424-1481), родоначалникътъ на **плеада**, течение въ френската литература, което изведе отъ фолклора френскиятъ езикъ и започна да пише на него художествена литература, поезия и пр. И едва тогава френскиятъ езикъ измѣсти латинския и освободи живото слово за творчество. **Кой бѣше Ронсаръ?** Въ нашата ен-

циклопедия скромно пише: "Споредъ нѣкои литературоведи е отъ български произходъ." Британската енциклопедия твърди, ч е отъ български произходъ. Сърбитѣ и румънитѣ си го обявиха за свой. Французитѣ по този въпросъ мъчатъ. Какви бѣха външнитѣ признаци на неговия произходъ?

Въ една негова поема той казва: Произходътъ ми е отъ тамъ, кждето Дунавъ е най-близо до Тракия. И още - отъ тамъ, кждето Дунавъ се влива въ морето. **Ронсъ** (на френски значи **трънъ и къпина**). Това навежда на мисълта, че на това мѣсто се намира и Търново, и сегашното село Капиново. Какво откриха проф. Томовъ и единъ български журналистъ преди двадесетина години? Въ личния архивъ на Пиеръ дьо Ронсаръ въ Парижъ, въ едни автобиографични бележки, написани небрежно, на неголѣми листчета, на стр. 32, 33 и 34 е записано дословно (има факсимиле на бележкитѣ): **Дѣдо ми Балдю, съ дружината си пристига отъ България** въ Унгария и става охранителъ (гвардия) на Кралъ Бела. След това идва въ Франция. Оженва се за баронеса, споменава я, и азъ съмъ неговъ внукъ. Ясно е, че единъ свободенъ духъ се е внедрилъ въ френскитѣ закостенели нрави. За баронеса може да се ожени само знатенъ по произходъ и име (боляринъ). Щомъ идва съ дружината си, значи е отъ "външнитѣ" боляри. Такива велможи иматъ въ сегалищата си и свои черкви, и свои манастири. Такъвъ манастиръ има и сега въ с. Капиново. Горянъ, събарянъ и отново изгражданъ. Намѣриха се историци, които приеха документа, но възразиха, че Балдю сигурно е потомъкъ на Балдуинъ. Може ли единъ ученъ безъ национално достойнство да допусне, че България е имала знатни и достойни хора? Затварямъ скобитѣ!

При всѣки набегъ на османлитѣ къмъ Европа България подъ робство вдига въстание и това проваля грандиознитѣ походи на Азия въ Европа. Да спомена само гветѣ Търновски, Карпушовото въ западнитѣ краища, Чипровското, тритѣ Нишки и колко още частични. Да се върнемъ пакъ малко назадъ! Да не забравяме, че когато арабитѣ предприеха грандиозенъ походъ за навлизане въ Европа и обсадиха Цариградъ (714-718) канъ Тервелъ, на когото императоръ Юстинианъ Ринотменъ (Носообрязания) даде титлата кесаръ, унищожи цѣлата арабска армия и спаси Европа. Хроникитѣ казватъ унищожи, а не разби. Чакъ следъ 10 години арабитѣ, презъ Танжеръ и Гибралтаръ, влѣзоха въ Европа и бѣха спрени отъ обединенитѣ сили едва на р. Рона въ Франция. После държаха цѣли 700 години Испания. За щастие,

мѣ носѣха и култура, и наука, за разлика отъ турцитѣ.

Да не забравяме, че когато въ 13 вѣкъ татаритѣ правѣха набези въ Европа чакъ до Бавария и владѣха нѣколко вѣка половината Русия и Александъръ Невски имъ стана васалъ, въ България имъ бѣха пречупени жбитѣ. Спомнете си Ивайло и Свѣтославъ Тертеръ. Ногай не проникна въ Европа.

Едно малко лирично отклонение, което има безупречна историческа стойностъ:

Приносътъ къмъ европейската история - Ивайло Балабановъ

Европа млада и не похитена четѣше своя рицарски романъ. Когато въ зора незазорена загина рицарятъ Иванъ Шишманъ.

Европа плачеше за Жулиета. Европа се захласваше по Бахъ. А съ вълчи вой въ тракийскитѣ полета вървѣха глутницитѣ на Алахъ.

Когато обкръжена отъ слугини тя плуваше въ охолство и разкошъ, въ Солунъ на пазара за робини гяуркитѣ вървѣха петь за грошъ.

Когато тя строеше катедрали и замъци въ зимния Балканъ, скърбѣха тънки липови кавали и плачеха за Алтънла Стоянъ.

Въздигаха се кървави калета, градени съ отрѣзани глави. И всъщностъ си остана непревзета страната на хайдушкитѣ ораи.

А бѣше колкото калпакъ голѣма, широка, колкото следа отъ лѣвъ. Но се превърна въ страшна вълча яма, покрита съ кости и залѣта съ кръвъ.

Съ кремъклийки пушки, съ проста сопа, съ камъкъ и стрела отъ бучинишъ, гѣднитѣ ни завардиха Европа и трупитѣ не стигнаха Парижъ.

За това "цивилизванитѣ" ни дължатъ благодарностъ, за която никога не се сѣтиха.

Да не забравяме, че тамъ, кждето е стѣпилъ български кракъ, изчезва робството. У насъ крепосничеството, което е въ зачатъкъ едва въ края на Второто българско царство и е частично и само къмъ държавни и черковни имоти. И ако нѣкой захване занаятъ, той се освобождава

отъ закрепостяване къмъ земята. И пазаръ за роби като институция не е съществувалъ и въ турско време по българските земи. Пъсенята за три синджира роби е илюстрация за издевателства на жестокия завоевателъ. Какво прави тогава Европа и Америка? **Кога премахватъ робството? Въ Русия отъ създа-мира та чакъ до 1862 г. сж се продавали хора като говеда. Само 56 години преди да се родя азъ! "Широка руска гуша"! Страна на тирану и на роби.**

Англия, Франция, Испания докога гържаху робството? Америка - до втората половина на 19 вѣкъ, а и сега има резервати за индианци. Португалия официално до края на 19 вѣкъ.

А ние се кланяме и захласваме по лицемѣритето и "духовните ценности" на Запада.

Сега у насъ, особено интеллигентните, се чувстватъ унижени и се срамуватъ, че сж българи. Това не е рѣдко явление. Мотивитѣ? Малка, нищожна и бедна България! А къде е Европа?!...

Не се замислятъ защо е малка, нищожна и бедна. Не се досещатъ, че "цивилизацията", по която се захласватъ и предъ която робски па-

гатъ на колене, е тази, която безъ свѣтъ, безъ никакви нравствени задръжки разкъса, смаза и опрости нашето Отечество съ най-брутални средства. Разкъса земята ни и предаде въ робство и асимилация наши родни братя. Ржководно начало ѝ бѣше грубъ и циниченъ интересъ.

Французитѣ и още не могатъ да забравятъ за поражението на Балдуинъ Фландрски при Одринъ и тѣхната злопамѣтностъ и злоба и сега е показана въ музея въ Компьенъ. Българитѣ сж наречени "антропофаги" - човѣкоядци. Щомъ помнятъ за стари времена, за Калоянъ и Одринъ, какъ ще забравятъ Криволакъ?

Сега се лѣятъ крокодилски сълзи за нещастните етнически групи у насъ. И ние бързаеме да имъ угодимъ. Скоро ще признаемъ и помайка нация.

Явно е, дали ще бждемъ въ Европа, т.е. европейци, е въпросъ на нашия трудъ, на нашето съзнание, че нашата гържавна и европейска легитимностъ е вѣковна и ние трѣбва да я отстояваме съ честъ и достоинство. Затова е нужно бойко национално самосъзнание и несломима воля.

Кошунство съ историята

Презъ месецъ юли 2000 г. въ България се развихри буря отъ изказвания, свързани съ спасяването на 50 000 български евреи презъ време на войната. Много отговорни хора направиха изявления чрезъ пресата и по телевизията, но за съжаление никои не се докосна до истината по този въпросъ. Нѣкои автори дори се осмѣлиха да кажатъ, че легионеритѣ сж вършели погроми надъ еврейското население и сж трошили еврейски магазини и витрини. Не знамъ авторитѣ на подобни твърдения откъде сж взели тѣки сведения, но тѣ сж абсолютно невѣрни. Въ редицитѣ на легиона (СБНА) съмъ билъ отъ 1938 до 1944 г. Презъ 1942 и 1943 г. бѣхъ водачъ на легиона при Врачанската мъжка гимназия "Царъ Борисъ Трети" и въ сжщото време изпълнявахъ длъжността околийски водачъ, тѣй като титулярътъ Иванъ Емануиловъ (Ефрейтора) бѣше мобилизиранъ въ армията. **Въ Враца по това време имаше интернирани много евреи, но никога не е имало конфликти между легионеритѣ и тѣхъ. Въ устава и идеологията на легиона никъде не се е говорило за враждебностъ къмъ малцинствата въ България и ние строго се придържаме къмъ тѣхъ.** Ние се ржководѣхме само отъ крилатата фраза - Национално мъжка и социално справедлива България.

Презъ първата половина на 1944 г. бѣхъ школникъ въ Школата за запасни офицери въ София. Тогава ходѣхъ всѣка седмица караулъ въ двора. Имахъ възможностъ "да пия вода отъ извора" и така научавахъ много нѣща отъ политическия животъ. Спасяването на българските евреи е постигнато по следния начинъ. Царица Иоанна поставя този въпросъ предъ царя и го е помолила да направи необходимото. **Царятъ казалъ предъ нея, че има сжщитѣ виждания и ще направи всичко, което е по силитѣ му.** Мисията на царя е била твърде сложна, защото ние бѣхме въ воененъ съюзъ съ Германия, която единствена отъ Великите сили обещавахе създаването на Обединена България следъ войната. По тази причина царятъ взимаше въ нѣкои официални изказвания антиеврейски позиции, а въ сжщото време извършваше мероприятия за тѣхното спасение. Той е извикалъ при себе си подпредседателя на Народното събрание г-нъ Димитъръ Пешевъ и му е възложилъ да събере подписи отъ народни представители въ защита на евреитѣ. **Димитъръ Пешевъ събира около четиридесетъ подписа и подъ формата на петиция ги предава на царя отъ името на депутатитѣ.** Царятъ е ималъ точна информация за политическиятъ възгледъ на всѣки министъръ и депутатъ, затова не се е обърналъ

къмъ **председателя на Парламента**. Царътъ е постъпилъ така и съ Светия синодъ, отъ кждето сжщо сж пратени до него подобни петиции, както и отъ разни благотворителни, професионални, обществени и политически съюзи. Тѣзи петиции сж били официалниятъ козъ на царя за спасяването на евреитѣ. Евреитѣ биватъ разселени отъ голѣмитѣ градове, кждето е имало германски представителства и пратени въ провинцията. Голѣма частъ отъ работното население на евреитѣ е било гражданско, мобилизирано да работи по поддържането на желѣзопѣтни линии и шосета. Фактически това спасява живота имъ. Германскиятъ пълномощенъ министър Бекерле лично е поускалъ да види кжде сж евреитѣ и царътъ го е развеждалъ лично, за да види какъ се трудятъ тѣзи хора за България. Така Хитлеръ отстъпва по този въпросъ, тъй като царътъ има два силни аргумента: петициитѣ отъ обществото и трудовата полза отъ работата на евреитѣ. Това сж фактитѣ по спасяването на евреитѣ.

Що се касае до евреитѣ отъ **Македония и Бѣломорието**, въпросътъ сжщо е ясенъ. Административното управление въ тѣзи области бѣше дадено временно на България, но **върховната власть въ тѣхъ си бѣше германска**. Тѣ се водѣха като окупационни зони на Третия райхъ. Тѣзи земи щѣха да бждатъ дадени на България чакъ следъ края на войната. По тази причина царътъ и при най-добро желание не е могълъ, не е ималъ власть да помогне на 11 000 евреи отъ въпроснитѣ области.

Това сж събития, станали преди повече отъ половинъ вѣкъ. Възниква обаче **въпросътъ докога у насъ ще се фалшифицира историята**. Докога отговорни политици ще правятъ безотговорни изказвания, които нанасятъ само вреда на страната ни. Въ това отношение честъ прави на нѣкои членове на Националния съветъ на СДС, които публично заеха правилна позиция по въпроса, защото тукъ не се касае само за престижа на дадена политическа сила, а се засѣга авторитетътъ на България. Дали ще има плоча съ името на царь **Борисъ въ българската гора на Израелъ, това си е работа на израелското правителство и народъ**. Но тукъ възниква въпросътъ какво става у насъ, защо се изопачаватъ фактитѣ. Вѣрно е, че следъ окупацията на България отъ Червената армия се пишеше история на България, която се диктуваше отъ вѣнъ и се съобразяваше съ интереситѣ на международното комунистическо движение. Но това време отдавна е минало. **Сега е време, презъ което партизанщината трѣбва да отстъпи мѣсто на разумното управление, за да се постигне жадуваниятъ националенъ възходъ**. За това обаче е необходимо да се пречупятъ интереситѣ на отгълнитѣ политически партии въ името на националното единство и помирение. Това е единствениятъ пѣтъ за спасението на българския народъ. Нашиятъ народъ е трудолюбивъ и има огромни интелектуални възможности. **Не може този славенъ народъ да живѣе само отъ заеми и погаяния**. **Време е да изправи снага и да разгърне своитѣ творчески възможности**. Това нѣщо трѣбва добре да разбератъ тѣзи, които го управляватъ!

Кирилъ Крумовъ, Враца

*Лозанъ Поповъ
София*

Реформата и мѣстната изпълнителна власть Привеждане въ редъ на гребнитѣ нѣща

Обществото като цѣло е въ неведение къмъ функциитѣ и задачитѣ на самоуправляващата се по законъ мѣстна изпълнителна власть. Като независима и самоуправляваща се власть основно тя се регулира отъ разпоредбитѣ на Закона за мѣстното самоуправление и мѣстната администрация (ЗМСМА). На практика се обективира съ действията и пвоядението на общинскитѣ съвети и кметовѣтѣ. Самоуправляваща се мѣстна власть има изключителни правомощия по на пръвъ погледъ дребни и обикновени нѣща отъ живота на хората: улицата, площада, магазинитѣ, обществения транспортъ, кино, театръ, строителство на сгради и жилища, училища - въ всичко, което изгражда и опредѣля облика и бита на селищата въ страната - инфраструкту-

рата на градове и села. Уредбата ѝ чрезъ ЗМСМА отъ 1991 г. преследваше важни и неотложни задачи - **активизиране на инициативата по мѣста чрезъ модерниитѣ способности на самоуправлението**. Днесъ мѣстната изпълнителна власть е предъ пъленъ провалъ. Чужденци, посещаващи страната ни, българи, завръщащи се отдалеч, често си казватъ, че въ България нищо не се промѣня. Което и село да посети човѣкъ, на пръвъ погледъ се нбива впечатлението, че нѣма знаци на държавността. Абстрахира ли се човѣкъ отъ езика, на който се говори, може да се приема, че селото е или турско, румънско, македонско или албанско. Хората демонстративно показватъ крайно отчуждение отъ власть и държава. Най-красноречивъ примѣръ въ това отноше-

ние е поведението на софиянци и състоянието на столичния град. И при администрирането на проф. Янчулевъ, и помаящемъ за София се говори въ бждеще време и съ обещания. Много малко сж решенитѣ значими проблеми на милионния градъ. Години наредъ софиянецътъ го занимаватъ съ централната баня, чистотата, улицитѣ, кучетата и т.н. Сжществувачитѣ 24 кметски намѣстници въ столицата заедно съ колосалния административенъ апаратъ на Софийската голѣма община действуватъ почти въ всѣко отношение постфактумъ. Администрирането е бюрократично, имитира се дейность, а властта се използва само въ личенъ интересъ. **София постепенно придобива обликъ и всички белези на типиченъ ориенталски градъ отъ турско-арабски моделъ.** Животъ и общуване при тѣзи условия създава у младото поколѣние и ориенталски манталитетъ.

Ориенталщината въ София започва още съ слизането отъ влака на Централната жп гара. Предгаровиятъ площадъ е срѣдище на повече отъ 380 търговски обекта въ типиченъ азиатски стилъ - сергии съ вестници до сергии съ зеленчуци и книги, баничарски работилници, месарници и колбасарници, стълпотворение отъ преминаващи и пазаруващи, кучета, мръсотия, благодатна почва за просия, проституция и престѣпления. Отъ общественитѣ тоалетни вони на смрадъ и урина.

Стотина метра къмъ центъра, на площадъ Львовъ мостъ, основно кръстовище въ столицата, общината е струпала по тѣснитѣ тротоарни площи десетки павилиони и сергии, кждето хора, коли, трамваи едва се разминаватъ. Джебчитѣ и проституткитѣ тукъ сж вездесѣщи. А на сжщия този площадъ сж разположени три полицейски служби, напълно безучастни къмъ ежедневието. И тукъ общината съ допотопнитѣ си методи на ржководство създава обстановка, която е въ пълно противоречие съ цивилизованитѣ норми на общественъ животъ.

На основни софийски булеварди - "Хр. Ботевъ", "Ал. Стамболийски", "Царъ Симеонъ", "Мадридъ", "Гр. Игнатиевъ" и др. Софийската община е издала разрешения на допотопни типъ дюкяни, бутки, магазини въ мазета подъ тротоаритѣ, т.е. търговска мрежа, която е извънъ всѣкакви съвременни стандарти и може да се срещне само въ най-затѣнтенитѣ турски провинции. Така разположена търговската мрежа въ централната частъ на столицата заструднява пазаруването, обслужването на клиенти, зареждането съ стоки и създава повсемѣстни опашки по тротоаритѣ. И тукъ обяснението на общинскитѣ власти е, че се създаватъ работни мѣста, а че вървимъ къмъ Азия не се интересуватъ.

Една отъ печелившитѣ фирми въ София е общинската "Паркинги и гаражи". Основно доходитѣ ѝ идватъ отъ вдигане на неправилно паркирани автомобили. **Навсѣкжде по свѣта вдигането на автомобили, паркирани на забранени мѣста, е придружено съ голѣма глоба, но основната целъ е превантивна,** т.е. да се създаде редъ и да се научатъ хората да не паркиратъ въ бждеще на забранени мѣста. Общинскитѣ власти, нап-

римѣръ въ САЩ, поставятъ на такива мѣста изрично указващи пжтни знаци и табели съ надписъ, че колитѣ се вдигатъ и телефонъ за потърсване и плащане на глобата. У насъ за такива елементарни нѣща може само да се мечтае. Ако човѣкъ не намѣри паркирания си автомобилъ, първо си помисля, че е откраднатъ, защото вижда, че съседниятъ стои непокътнатъ. "Паркинги и гаражи" вдигатъ автомобилитѣ избирателно, тамъ, кждето имъ е удобно и е по-кратко извозването. Само за 3-4 часа рбота "паяцитѣ" изпълняватъ месечния планъ за приходитѣ. Работа заради самата работа, безъ ни най-малко да се помисли учимъ ли хората, преследваме ли редъ, улесняваме ли ги.

България е единствената страна въ свѣта безъ гробища за старитѣ автомобили. **Понастоящемъ само въ централната частъ на София има надъ 20 000 броя безстопанствени, ограбени или изоставени леки автомобили.** Идеята да се изчистятъ улицитѣ отъ тѣхъ витае отъ нѣколко години. Доскоро оправдане за бездействието си общината намираше въ липсата на законодателна уредба. Въ САЩ гробищата за старитѣ автомобили сж едно огромно преимущество за хората съ нисъкъ и непостояненъ доходъ. Отъ тамъ тѣ се снабдяватъ съ нужнитѣ имъ автомобилни части на минимални цени.

Незаконното строителство е единъ отъ болнитѣ проблеми на столичната община. **Колкото повече се изнася въ публичното пространство, толкова повече се умножаватъ незаконнитѣ строежи.** Доскоро претивни и привлекателни и тихи квартали - Лозенецъ, Иванъ Вазовъ, Стрелбище, Бѣли брези, се застроиха главно за самоизлюпенитѣ и доморасли политици съ жилища отъ типа на полиситѣ въ Римската империя. Кжща до кжща, блокъ до блокъ, балконъ срещу балконъ. Човѣкъ съ право се пита защо общината одобрява архитектурнитѣ проекти и защо не се спазватъ строгитѣ норми на ЗТСУ. Въ чуднитѣ жилищни квартали край Чикаго - Евънстонъ, Паркъ Риджъ, Винетка, Нордъ Чикаго, Хайлендъ паркъ и т.н., общинскитѣ власти разрешаватъ строителство само при спазване на законнитѣ норми.

А всички тѣзи въпроси сж въ изключителната компетентность на мѣстната изпълнителна власть - общината, и могатъ да се решатъ само за нѣколко дни. Каква отговорность носи тя за поколѣннията, за държавата изобщо.

Софиянецътъ е реалистъ преди всичко и не иска за день-два въ столичния градъ да израснатъ десетки многоетажни подземни и надземни гаражи, автомагистрала, метро. Но е тъжно и поколѣннията нѣма да ни простятъ, че допускаме псевдоспециалисти, псевдокапитетети и стопроцентови аджамии да отдалечатъ града ни отъ понятието за европейски и западенъ градъ. **Нѣма другъ начинъ България да се превърне въ европейски типъ модерна държава, ако не започнемъ отъ малкото, съ привеждане въ редъ на дребнитѣ нѣща.**

За Кулските събития

Село Старопатица, Кулско, 1951 година. Камионитѣ на милицията сж десетки. Милиционери нахлуха въ селището. Съ насочени пушки комунисти-милиционери арестуваха 78 души и ги подкараха къмъ камионитѣ. Нѣкои съселани се сковаха въ този трагиченъ моментъ и не мръднаха отъ домоветѣ си. Но болшинството се групираше да види какво става, кого изселватъ и кого затварятъ. Милиционеритѣ съ заплахата пѣрѣбра събралия се народъ, но всѣки искаше да види. Тукъ майка се раздѣла съ сина си, тамъ - жена съ мъжа си, братъ съ сестра си. **Всѣки вижда ужасната жива раздѣла, раздѣла, недвиждана досега въ това село.** Десетина мъже бѣха вече вързани въ камиона, нѣколко семейства натоварени за изселване. Арестуванитѣ не можеха нищо да проговорятъ, само обръщаха празенъ погледъ къмъ стеклитѣ се, които вече съ горещи сълзи и въздишки проклинаха насилницитѣ.

Напъленитѣ камиони потеглиха съ жертвитѣ си. Писнаха жени и деца и пакъ сълзи и ридания. Прощаване безъ допиръ, само съ погледъ. Тѣзи погледи пронизваха съзидата, болката се чувствува и до днесъ.

Какво бѣше престѣплението на тѣзи хора? Тѣ се борѣха да запазятъ имота си, нивитѣ и земята - свещената частна собственостъ на земеделца. Тѣ се борѣха противъ насилственото вкарване въ ТКЗС, което комуниститѣ провеждаха съ заплахы, обяви за кулакъ, изселвания, лагеръ и затворъ.

Петима отъ тѣхъ заплатиха съ живота си любовта си къмъ родно огнище, земя и свобода. **Жестоко убити бѣха героитѣ на с. Старопатица отъ Кулския край - Петко Кановъ, Петко Цвѣтковъ, Иванъ Андрѣевъ, Илия Цановъ и Рангелъ Ивановъ. И до днесъ кръвта на тѣзи мъченици съ незнайни гробове по бащинитѣ поля не е засъхнала.** Ще дойде день народътъ да издури коститѣ имъ, да ги освети на мезгана за поука на младото ни поколѣние. Съ тѣзи герои ние дѣлѣхме радостъ, скръбъ и сълзи, всичко - освенъ смъртъта не раздѣлихме. А ние надъ 40 емигранти отъ това село, се прѣснахме по цѣлъ свѣтъ, съ вѣчна болка въ сърцето по тѣхъ, по майка и баца, по деца и жена, по приятели и Родина. **Нашитѣ роднини и наследници, заедно съ цѣлия български народъ, трѣбва да продължатъ тѣхната борба за справедливостъ, правда и свобода, за запазване на умиращото българско село.**

Отъ 2000 жители въ Старопатица сега сж останали около 200, и то предимно стари. Отъ 200 ученици до трети класъ, сега нѣма училище. Триетажната училищна постройка, заедно съ селската земя и къщи, сега пустеятъ. Нѣма ги децата съ милитѣ гласчета, нѣма ги момитѣ и момцитѣ, нѣма пѣсни по улицитѣ и нивитѣ. **Нѣма я радостта, която изживѣваха старитѣ, гледайки израстващото весело тѣхно младо поколѣние. А не е ли това днесъ въ всѣко българско село?**

Но човѣкъ не трѣбва да стои бездейственъ, това е противъ природата му. Всѣки българинъ, всѣко живо същество, трѣбва да намѣри изходъ отъ нещастieto, съ здравъ мозъкъ и характернитѣ български качества да изкове своето бъдеще.

Управници, помогнете на този народъ да се освободи отъ това азиатско заболѣване! Болката отъ преживѣнитѣ страдания не може да изчезне, докато не се ликвидиратъ тѣзи мрачни спомени. Човѣшката правда изисква подвеждане подъ отговорностъ на престѣплницитѣ противъ човѣчеството, ликвидиране на престѣпното наследство, оставено отъ предишния режимъ. Тогава народътъ ще поеме пѣтя на утрешното си възраждане, сигуренъ, че е защитенъ отъ престѣпници и нѣма да има връщане назадъ.

Това ще стане само съ искрени управници, вѣрващи въ българскитѣ национални герои и тѣхната борба, въ която тѣ дадоха живота си за доброто на родъ и Родина.

Тодоръ Донковъ, Мелбърнъ, Австралия

... А ТАЗИ КАРТИНА ДЕЦА, СЕ КАЗВА:
„НАРОДНИ ЗАЩИТНИЦИ“

Извадки от поздравленията до 27-я конгрес на БНФ, Инк

Ние, разпиленитѣ по свѣта български емигранти, ни то за мигъ не сме забравили своята Родина и винаги сме се старали да ѝ помогнемъ въ тежкитѣ дни.

Въпрѣки трудността БНФ остана единствената политическа организация, която не само оцѣля, но продължава и до днесъ да играе важна роля въ борбата за осъществяване на демократичнитѣ промѣни въ нашата страна и подобряване положението на българския народъ, което въ последнитѣ нѣколко години се влоши неумовѣрно много. Нашиятъ народъ има нужда отъ насъ и отъ нашата конкретна помощ. Въ връзка съ това, азъ, П. Сарайдаровъ, като членъ на ЦУС на БНФ предлагамъ да се учреди Фондъ за благотворителна дейностъ срѣдъ нашитѣ сънародници въ България, като за целта дарявамъ 500 долара.

Нагѣвамъ се и други дарители да се присъединятъ къмъ този зовъ за помощъ и съ общи усилия да подпомогнемъ децата безъ родители и ласка, болни хора, които не могатъ да заплатятъ за лѣчение, бездомни старци, бедни, но талантиливи студенти и други хора въ беда. Смѣтамъ, че ние, емигрантитѣ въ чужбина, можемъ да направимъ нѣщо за тѣхъ и да върнемъ вѣрата имъ въ живота и въ доброто.

За продължение дейността на БНФ и неговия органъ сп. "Борба" азъ дарявамъ сумата 1000 долара. Това списание, като трибунъ на нашето движение, години наредъ запознава нашитѣ сънародници по свѣта съ българската действителностъ и съ дейността на БНФ и неговитѣ членове. Затова издаванетоъ му е важна и негѣлжима частъ отъ нашето гѣло, а то трѣбва да продължи въ бждеще.

Скъпи съидейници, нашитѣ усилия, започнати преди половинъ столѣтие, рано или късно ще се увенчаятъ съ успѣхъ, защото гѣлото ни е право, вѣрата - силна, идеята - благородна и сърцата - искрени.

Нека Богъ и Божието благоволение бждатъ съ васъ и ви закрилятъ и направляватъ!

За България!

Съ братки съидейни поздрави и благопожелания за утрешни успѣхи, вашъ:

Пано Сарайдаровъ

Уважаеми съидейници,

Нѣмайки възможностъ да изпратимъ представители за 27-я двугодишенъ конгресъ на Българския националенъ фронтъ, състоящъ се на 17 и 18 юни 2000 г. въ Чикаго, приемерте отъ нашия клонъ на БНФ, Аделаида, Австралия, нашитѣ най-сърдечни пожелания за успѣшното провеждане на конгреса. Поздравяваме Централния управителенъ съветъ съ активната дейностъ за запазване доброто име на България.

Упълномощаваме президента да ни представлява на конгреса на БНФ и сме солидарни съ решенията, които ще се взематъ. На всички присѣтствуващи на конгреса изпращаме нашитѣ братски привети и поздрави отъ Австралия.

За България!

Тодоръ Хаджиивановъ, Петъръ Петровъ

Драги съидейници.

Цѣли петь десетилѣтия една самотна звезда съ планетарна сила свѣтѣше безспиръ надъ тъмнитѣ простори надъ поробеното и разпокъсаното ни Отечество.

Това бѣха животворнитѣ лѣчи на родолюбивата ни емиграция, обединена подъ егидата на Българския националенъ фронтъ, чиято справедлива кауза получи колосални измѣрения, а развоятъ на събитията въ последно време я напълно потвърди.

Нѣкои казватъ, че идеята била като звездитѣ: не можешъ да ги досегнешъ, но се ориентирашъ по тѣхъ. Българската национална идея обаче има чудотворенъ характеръ, и тя не е въ небето на звѣздитѣ, а въ сърцата и душитѣ ни и стана мощенъ закрилникъ на нацията и държавата ни.

БНФ е единствената политическа формация на нашето съвремие, която непоколебимо и съ нестихваща сила продължи пѣтя на Кубратъ Силний и Борисъ III Обединителъ за единна и монолитна България, което е гордостъ за всички наши членове и последователи.

МАКЕДОНСКИ НАУЧЕН ИНСТИТУТ
София - 1301, ул. Лавурска №5
Телефон: 87 06 899 20 32

MACEDONIAN SCIENTIFIC INSTITUTE
Sofia - 1301, 5 Protiska str.
Phone: 87 06 899 20 32

Изх. № 39/09.06.2000

АО
27 КОНГРЕС НА
БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ НА БНФ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

ДРАГИ СЪНАРОДНИЦИ,

Приветството на МНФ поздравява всички присѣтствители с отпаването на 27-я конгрес на БНФ. За нас е чест възможността да изразим искрено си задоволство от родолюбивата дейност на БНФ. Ние приветстваме усилията Ви, които полагате за духовното обединение на българската емиграция в САЩ, Канада, Европа и Австралия, за придобиване нашите сънародници към българската култура и традиции.

Желаем плодотворна и творческа работа на 27 конгрес на БНФ.

С уважение:

Председател на МНФ:

(Доц. д-р Д. Гоцев)

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Нека продължим неотклонно завещания възрожденски път към национално и държавно единство. Настоящият конгрес ще допринесе за този всебългарски идеал и аз сърдечно приветствам конгреса и желая успешното му провеждане.
Съ братски поздравъ: За България!

Петър Захаровъ, Трелеборгъ, Швеция

30 май 2000 г., Торонто, Канада

Уважаеми делегати и делегатки на 27-я двугодишен конгрес, използвам случая да ви изпратя моите лични поздравии съ искрено пожелание за успехъ въ вашите ползотворни заседания. **Нашата задача като национална организация не е завършена, докато Родината ни не е напълно освободена, а нашите братя и сестри въ нея социално и икономически повдигнати.**

Народният дух е доста падналъ. При това старите свидетели напуцатъ този святъ единъ по единъ, младите и днесъ сж още подъ влиянието на марксистическата разрушителна философия, дългатъ да се служи на Богъ, Народъ и Родина е малко известенъ на тяхъ. Много, много работа се налага на всички ни за постигане пълно съзнание въ името на Отечеството.

Дълбоко вѣрвамъ, че всички присъстващи на този конгресъ ще изпълнятъ своето задължение като честни и истински народни синове и дъщери. Дано Всевишниятъ бже съ вази!

За България!

Вашъ свидетелъ: Василь Недѣлчевъ

Намирайки се на синора между две епохи, ние, членове на БДФ отъ всички селищни системи на Варненска областъ, България, си позволяваме да поздравимъ васъ и чрезъ васъ всички наши достойни приятели отъ БНФ, по случай 27-я редовен конгресъ на организацията ви. Пожелаваме ви крепко здраве, творческа и успешна работа и много дръзновения и смѣлостъ за радикални и разумни политически решения.

Изчезнаха християнските и гражданските добродетели и норми за обществено поведение, както и чувствата за гражданска отговорностъ. Корупцията и рекетътъ навлязоха въ всички сфери на живота и като тросткъ задушаватъ народа, неговата инициативностъ и общественото развитие на родината ни. Затворени бѣха много музеи, училища, библиотеки и други огнища и светилници на националния ни възрожденски духъ.

При тези условия и все още активно протичащите негативни стопански и криминалогенни процеси въ нашата страна се налагатъ безотложни радикални мѣрки и пълна мобилизация за всички национално отговорни политически сили за преустройство, укрепване и изграждане на суверенна, демократична, национално можща и социално справедлива България.

За България!

*Председател на обл. ръководство и членъ на националния съветъ на БДФ:
В. Кривски*

Дошло е време за действие. Западете огъня на свободата българска и го разнесете по света. Вие можете и трябва да гадете началния тласкъ на новия български възходъ. Да възстановимъ Търновската конституция и да върнемъ на престола Негово Величество царъ Симеонъ Втори. Това е единствениятъ пътъ за спасението на България!

За България!

16 юни 2000 г., Враца

Дипл. инж. Кирил Крумовъ

Скъпи съотечественици!

Демокрацията не е нѣщо, съ което разполагаме, а нѣщо, за което трябва да се боримъ. (Патрикъ Кенънъ)

Контактувамъ не съ единици; не съ десетки; не съ стотици, а съ хиляди. Акумулиралъ съмъ у себе си тѣхната надежда, тревога и вѣжделения за бъдещето на нашето свидно отечество.

Отправляме най-сърдечни и добри благопожелания къмъ всички делегати и всички прокудени синове и дъщери на майка България по цялия святъ.

България има нужда отъ васъ! Обичаме ви! Братски ви прегръщаме! Чакаме ви!

За България!

Вашъ: Анастасъ Барбовъ, с. Левочево, Смолянско

"Нѣма хлѣбъ безъ кора, нѣма победа безъ борба..."

Въпреки усилията на действащото правителство, народътъ ни агонизира въ борбата за оцѣляване. Чувстваме се направо смазани. Днесъ българинътъ вече нѣма сили дори за една празнична усмивка.

Признавамъ една партия - "икономиката", уважавамъ само една конституция - "Търновската".

Като сърдечно поздравявамъ всички участници въ 27-я редовен конгресъ на Българския национален фронтъ, пожелавамъ най-вече здраве и бодростъ, за да бже ползотворна работата имъ за възраждането на Родината ни.

Съ чувство на голѣмо уважение, оставамъ къмъ всички участници и съмишленици на Българския национален фронтъ:

Росица Кирилова, Хасково

Братя и сестри българи,

Вие, скѣпи сънародници, бѣхте емигранти почти презъ цѣлия си животъ. **Ние тукъ, въ България, бѣхме емигранти въ собственото си Отечество** и продължаваме да сме. Нѣма за насъ спасение, нѣма избавление, ако не си подадемъ рѣка.

Приветствамъ делегатитѣ и всички членове на Фронта въ цѣлия свѣтъ. Има три нѣща, които по наше мнение трѣбва да бъдатъ разисквани:

1. Монархия или република. Търновската конституция или Гиньо-Ганевската.

2. Социалната справедливостъ, знаме на Българскитѣ национални легиони, идея и цел на нашата борба. Премахване на мизерията и нищетата на народа, заветцани ни отъ половинвѣковния духовенъ и физически большевишки тероръ.

3. Последна възможностъ имаме ние и вие да застанемъ открито подъ скиптъра на българския царъ и Търновската конституция.

Не можемъ да се опрема на църквата, защото комуниститѣ я окупираха. Нашата сила е въ говѣрието и голѣмата обичъ къмъ Н.В. царъ Симеонъ II, демонстрирана отъ народа презъ 1996 г.

За България!

Радославъ Нейковъ, Кърджали

Мнения

Гаврата 9 септемви 1944 г. въ днешната безизходностъ

Всички знаемъ отъ “медииитѣ”, че вече въ цѣлъ свѣтъ има единствено название - тероризъмъ - за “геройствата” съ кражби, палежи и убийства въ цѣлия миналъ вѣкъ на столѣтницата, която само чака въ Парламента! Разбира се, “чака”, защото сж я избрали - подъ строй лъганитѣ жертви... **Какъ другояче мога да си спомнямъ за “изкарващитѣ хлѣба си” въ машинерията на инквизицията - “вѣренъ стражъ” на всичко, отъ което привидно се отричатъ днешнитѣ следовници на “великото гѣло”, което сами “дворцово” погребяха!** Та отъ първата речъ на Кимонъ Георгиевъ като министъръ-председател на ОФ-шайката, до погребалното доброволно отказване отъ “рѣководната роля”, която се оказа на практика закопаваща роля, всичко е гавра с погвденитѣ “борци” за унищожаване на животворната свобода! И ако за поколѣнията е било революция “откриването” на колелото или първитѣ писмени знаци и т.н., то “**подвизитѣ” на погвденитѣ отъ столѣтницата убийци сж срамъ за интелектуалното ни ниво, а съвсемъ не “революционенъ” характеръ на плагнешки злодеяния, успѣшно продължаващи днесъ главно въ т.нар. “стопански фронтъ”!**

Разбира се, че партийното духовенство отъ “идеолози” е пакостъ перпетуумъ мобиле, докато днешното т.нар. “наше” източноправославно духовенство е **непричомно не само за нашитѣ човѣшки сждби**, но и за звѣрски избититѣ духовници, за коренна разлика отъ покойнитѣ Кирилъ и Стефанъ, които като митрополити защитиха и еврейството! Въ него време Софийскитѣ митрополитъ бѣ честь гостъ въ манастирчето надъ с. Кладница, Пернишко, при гѣдо Спасъ. При разговоръ за политиката митрополитъ Стефанъ тогава каза “притча”, която и днешниятъ т.нар. Свети синодъ трѣбва да знае, защото непрекъснато важи: за келеша съ чадъръ, който за героизъмъ предъ госпожицата си почналъ да гразни наблизю пасящитѣ кротко биволи, като имъ насочвалъ и отварялъ чадъра си... Добичетата го погледнали гважъ, но при потретилия се героизъмъ погзонили келеша, който падналъ, омазалъ се, а животнитѣ го прескочили! **Та нима Светиятъ ни синодъ е нѣмъ**, за да не припомнимъ, както и днесъ полящитѣ въ Катинската гора, за забравилитѣ “лѣви”, които пакъ ще се съединяватъ на Бузлуджа, че не **тѣхнитѣ чадърджийски номера и връщането на българския Катинъ съ нови Кимоновци, ще ни върнатъ къмъ цивилизацията, а връщането на заграбенитѣ спестявания на жертвитѣ имъ!**

Стефанъ Радевъ, Чехия

9-ти, IX-ти, 44-та

Докога ли ще тегне върху умоветъ и сърцата на българите това така грозно съзвучие?! Сигурно догозава, докогато **нацията ни не се възроди и постави ново начало на съдбинитъ си, което ще бже и краятъ на все още незавършилата злвоща деветосептемврийска национална трагедия.** Една трагедия, която съ потоци невинна кръвъ създаде отъ свободния български народъ едно общество, подобно на руско-монголското такова отъ времената на азиатското сръдновъковие. Едно общество, полузадоволено въ битово отношение, може би нахранено и облечено, но **живещи въ неперкъснатъ страхъ и въ масовата большевишка омраза на всъки срещу всъки.** Общество, въ което трудещитъ сж ценени както мужицитъ на Петъръ Велики и Сталинъ - ровъха се въ земята си, за да измъкнатъ и гадатъ на безценица богатствата си. Единъ нъкога така великъ народъ, който цъли 45 години бъше насилванъ да създава непосилната за възможноститъ му тежка индустрия, за да укрепи свътвоната мощъ на великия Съветски съюзъ. И не само това, но и колко, и колко още се правъше отъ българина за Сталину и за Родину. За тъхъ хиляди български деца тръбваше да паднатъ по пуститъ на Унгария. **9-ти, IX-ти, 44-та! Циментовитъ глави пакъ ще те чувствуватъ! Неразрушимъ е този циментъ, споенъ съ кръвта на хиляди и хиляди избити по искането на Москва родни братя.**

Колко сж за тъзи 45 години жертвитъ, гадени отъ народа, мжчно може да се каже, но безъ съмнение многократно повече отъ официалнитъ статистики. Съ упоръ въ тила, не е единствениятъ начинъ на большевишкото ликвидирание. Колко български селяни, десетки хиляди, измръха день или година следъ излизането имъ съ смазани бъбреци отъ милицията. Това бъше по времето на колективизацията. А колко загинаха по затвори, концлагери, изселвания, а и отъ обикновенъ психически тормозъ по предприятия и учреждения?! Какъ се копае тютюнъ отъ сърдечно болни научни работници? Това би могло да се обясни най-добре отъ нашитъ академици, за които сжбата на българина все още е свързана на животъ и смъртъ съ нъкогашния великъ Съветски съюзъ и съ днешнитъ негови заупокойни паметници. **9-ти, IX-ти 44-та!** Колко нъща донесе ти за България! Добре, че добриятъ Богъ е далъ на българина чудно търпение, работоспособностъ и много талантъ, за да може не само да преживъва, но и да твори и създава и въ най-чернитъ години на изпълнената съ превратности българска история. **9-ти, IX-ти, 44-та!** Нека да се преклонимъ предъ невиннитъ жертви и да кажемъ браво за всичко, което направихме ние, българитъ! Не защото ни шпионираха и ржководъха и тормозъха. Но защото сме българи!

Д-ръ Рдославъ Нейковъ, Щутгартъ, Германия

Пишатъ ни

Накжде тръбва да вървимъ?

Поводъ да напиша тъзи редове ми даде дописката на г-нъ Кирилъ Крумовъ отъ гр. Враца, озаглавена "Накжде отиваме?", публикувана въ броя от май 2000 г. на сп. "Борба".

Българскиятъ народъ има много хубави и върни поговорки. Една отъ тъхъ гласи: "Вълкътъ козината си мени, нрава - никога."

Първи въ истинността на тази мждростъ се убедиха демократичнитъ синдикати: и Асоциация на демократичнитъ синдикати, и Националенъ професионаленъ съюзъ "Промъна", синдикатитъ, които изкараха хиляди работници и служители въ студентитъ зимни месеци при сваленето на БСП.

Въ изразъ на "огромна благодарностъ" правителството на "синитъ комунисти" отмънятъ националната представителност на тъзи две конфедерации, съ обявена като незаконна отъ Върховния сждъ процедура на преброяване (Решение № 6563 отъ 30 декември 1998 г. по административно дъло № 1248 отъ 1998 г. на Върховния административенъ сждъ - ДВ, бр. 7 отъ 1999 г.).

Въ социалното сътрудничество правителството на "мжжа на щатната партийна секретарка Елена Костова" работи само съ комуниститъ отъ КНСБ и анархосиндикалиститъ отъ КТ "Подкрепа".

Въ нарушение на Конституцията и дветъ централи иматъ политически партии: КНСБ - Обединенъ блокъ на труда (ОБТ), КТ "Подкрепа" - Демократиченъ алиансъ.

Съ деветосептемврийски методи синитъ другари се опитаха да унищожатъ Демократическата партия и ВМРО.

За съжаление БДФ не успъ да избъгне тази сждба.

БОРБА

Г-нъ Крумовъ дава три варианта за излизане от ситуацията на безпътица:

1. Ново правителство на Иванъ Костовъ - вариантът, който самият авторъ отхвърля като невъзможенъ (междупрочемъ такова още по-неефективно правителство вече е фактъ, правителство, което вече напълно толерира комунистичнѣ).

2. Възстановяване на Търновската конституция, най-лесниятъ, споредъ автора, начинъ, но:

- сегашното обикновено народно събрание нѣма такива права;

- отменната на сегашната конституция и възстановяването на Търновската може да стане само отъ Велико народно събрание;

- Велико народно събрание може да има само следъ парламентарни избори.

3. Единствениятъ вѣренъ пѣтъ е създаване на национална алтернатива. Пѣтъ труденъ и сложенъ, но не и невъзможенъ!

Нека всички заедно да работимъ за възраждането на България!

Съ почитъ и уважение: Цаню Недѣлчевъ, Шуменъ

Уважаема редакция,

Чета въ "Борба" вашето отношение къмъ българската династия. Чудесно! Защо обаче досега не сте направили опитъ да предложите и да издадете пощенски марки съ лика на царъ Симеонъ II и неговата майка царица Иоанна?!

На толкова хора ликоветѣ сж по тѣзи пощенски марки, а най-достойнитѣ - не. Защо!

Царъ Симеонъ II - макаръ да се пречи да заеме своето законно мѣсто, прави всичко каквото може за България чрезъ своята популярностъ въ влиятелни срѣди.

Царица Иоанна направи отъ своята зестра болница за България.

Тѣ не изнесоха пари отъ България. Обратно! Внесоха и личното тѣхно отъ дѣдовци!

И кой е по-добъръ българинъ? Който краде и изнася, или този, който е внасялъ?

На България е нужденъ авторитетенъ и културенъ глава и безъ алчности, а съ възпитание по традиции.

За това сега България е на туй доредже. Най-страшното е "Пази, Боже, слѣпо да прогледне." Има и друга българска мисль: "Дай на простака властъ, и ще го видишъ колко струва", и още една: "Сиромахъ човѣкъ - живъ дяволъ". **Дяволи като горнитѣ провалиха България, изкрадоха, изнесоха - оставиха народа въ мизерия.**

Помислете и побързайте за пощенскитѣ марки, но съ тѣхнитѣ ликове! Тѣзи хора трѣбва да сж частъ отъ българската история!

Поздравъ отъ вашъ читателъ. Портландъ, Орегонъ

Скъпи духовни братя,

Поздравяваме ви по случай 27 конгресъ на БНФ и ви пожелаваме ползотворна работа!

Действително милата ни Родина представлява пчеленъ кошерь, въ който е бръкнала сивата мечта. Пчелитѣ, трудолюбивитѣ млади българи, бѣгатъ въ чужди кошери. Приемете такава резолюция, щото мечката да бжде "записана". **Най-вѣрниятъ пѣтъ - възстановяване на Търновската конституция!**

На добра работа, братя!

За България!

Богъ да пази Царя!

Ваши: Жеко и Желѣзко Гоцеви, Ню Йоркъ

...Да живѣе българската ограничена монархия, начело съ любимия ни царъ Симеонъ II, царъ на цѣлокупния ни български народъ. Очитѣ ни сж обърнати къмъ Всемогщия, за запазването на българската нация, за да не стане малцинство въ собствената си страна.

Желая на всички отъ ръководството на БНФ дълголѣтие, жизнени сили за въ бждеще. Много искрени поздрави на нашия най-старъ започналъ борбата противъ комунизма въ страната ни д-ръ Иванъ Дочевъ, Алекс. Дърводѣлски въ Чикаго и Гошо Спасовъ въ София.

*Вашъ искренъ: Славчо Петровъ
Едмонтонъ, Канада*

Търси се

Молимъ г-нъ Стефанъ Петровъ Цоловъ, роденъ презъ 1924-1925 г. въ гр. София, завършилъ Военното на Негово Величество училище съ 66 випускъ, уволненъ следъ 9.IX.1944 г. като юнкеръ-авиаторъ и емигриралъ въ САЩ въ близкитѣ следъ 9 септември 1944 години, да се обади въ София на неговия съвипусникъ инж. Ангелъ Богдановъ Балашевъ, улица "Ангело Ронкали" № 6, София 1504, секретаръ на "Клубъ 66 випускъ" къмъ Съюза на възпитаницитѣ на Военното на Негово Величество училища въ България.

Сжщо молимъ негови познати въ САЩ, които прочетатъ това съобщение, да се обадятъ на горния адресъ - какво знаятъ за него - кжде живѣе, на какъвъ адресъ.

Ангелъ Балашевъ

Панихуда за Н.В. царица Иоанна

На 2 април 2000 въ църквата Св.св. Кирилъ и Методий - Торонто, Канада, по инициатива на г-жа Елена Исаевичъ и г-нъ Кирилъ Станковъ съ помощьта на свещ. Ковачевъ и много други бѣ отслужена панихуда за Н.В. царица Иоанна. Като специални гости присѣтствуваха Н.В. княгиня Мария Луиза и нейната гьщеря Александра. Божествената служба бѣ извършена отъ шестъ свещеника въ присѣтствието на повече от 250 души. Богъ да прости нашата скѣпа царица!

Съобщава Кирилъ Станковъ, Канада

Ако за безсмъртието на единъ човѣкъ е достатъчна признателността на историческата паметъ и ако за канонизирането на единъ светецъ сѣ необходими деянията на добродетелния му животъ и страданията на неговата мъченическа смъртъ, царь Борисъ III ще остане въ нашата история като Царь Обединителъ, а въ свѣтовната лѣтопись - като Монархътъ, спасилъ живота на петдесетъ хиляди свои поданици - българи отъ еврейски произходъ, въ името на царствената си клетва предъ Бога и предъ Отецеството. Чашата съ отровата, която той погозираше, бѣше единствената му награда въ онѣзи бурни времена.

Никой не е очаквалъ, най-малкото той, да се увѣковѣчава това негово гѣсли съ нѣкакъвъ паметенъ белегъ. Но когато се е засадила една гора, наименована отъ самитѣ спасени и отъ тѣхнитѣ потомци, въ горецитѣ почви на Израелъ и тя е пуснала вече своитѣ корени, всѣко посегателство върху тая осветена съ името България свещена територия е вече грѣхъ предъ Бога и пресѣпление предъ човѣчеството.

Изъ очерка "Свети царь Борисъ III - Димитъръ Бояновъ, в-къ "народенъ будителъ"

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

WORLD CENTRAL COMMITTEE

DR. IVAN DOCHEFF
Honorary President

To the Israeli Kneset
To the Israeli
Embassy
Washington DC 20008
3514 International Dr

Incorporated in the State of New York
November 7, 1958
EPA Public Organization
Blouse 22407, November 16, 1997
Federal Tax Center # 26 2240427
P.O. Box 501, State of Illinois 1987
Trade Mark Registration "BULGARIAN"
17, 20th 1, 1981, November 26, 1987

Mailing Address:
P.O. Box 46250
Chicago, IL 60646, U.S.A.

EXECUTIVE BOARD
FRANKLIN D.
McCormack, Dipl. Ing.
Dr. Angel Todoroff
Marie Mironov, Eng.
SERGIY VIKTOR, AERONAUT
Dimitry Mironov, Dipl. Ing.
SERGIY VIKTOR, BELGIUM
Globe - Eurasia
BILLY HART
Jordan - Constantinov
LAWRENCE
Klein, Eds.
ADRIAN
Tamas - Constantinov
Marion Zagoraky
Mik - Georgeff
Toby Todorov
LAWRENCE
Nikola Ivanov
Peter Nishoff
SCARF OF BULGARIAN
George Galanov - Dipl. Ing.
Ontario
Narcis - Constantinov
Washington State, USA
Dr. Bilo Popov
Brod
Boris - Dan Nelin
"Sh"
Pam - Seraydoff
Australia
G. Schellenberg, Dipl. Ing.
Germany
Leon - Alexander
New York, USA
Karl Klein
England
A. Adzhimov, Dipl. Ing.
Switzerland
Lina Lincea, Dipl. Ing.
South Africa
Dr. Emil Todorov
H. C. Canada
Michael Michailov
California, USA
John - Berneff
Australia
New - Peter
New Jersey, USA
George - Antonoff
Atlanta, USA
John - a - Brown
Australia
John - Todorov
Australia
John - Zagoraky
Switzerland
Peter - Peterov
Australia
Peter - Galanov
Sweden
Dimitry - Kabanov
Ottawa, Canada

Dear executives,
Dear representatives of Israeli
people.

As an international Bulgarian organization, we want to express our deep regrets about the intention of the Israeli Government to disassemble the memorial sculptures of King Boris III and other Bulgarian stateman, who saved the live of 50000 Jewish during the World War II.

Behind this inappropriate act we can see the hand of the Bulgarian communists and some foreign panders.

We want to remind you that the real reason for this action is not the rest 12000 Jewish send to die in the concentration camps, but the

До Израелския кнезетъ
До Израелската амбасада

Драги господа,

Драги представители на израелския народъ,

Като свѣтовна българска организация, ние искаме да изразимъ нашето голѣмо разочаровние отъ намѣрението на Израелското правителство да отстрани мемориалнитѣ бюстове на царь Борисъ III и други български държавници, които спасиха живота на 50 000 български евреи по време на Втората свѣтовна война.

Задъ този несъобразенъ актъ ние виждаме рѣжката на български комунисти и тѣхни чужди помагачи.

Бихме желали да Ви напомнимъ, че истинската причина за тази посѣпка не сѣ 12-тѣ хиляди евреи, пратени да умратъ въ концентрационнитѣ лагери, а комунистическата злонамѣрность да помрачатъ името на царь Борисъ III.

Българското правителство никога не е имало юрисдикция надъ тѣзи 12 000 евреи, тъй като тѣ никога не сѣ били български поданици. Това е исторически фактъ

Ние се надѣваме, че Израелския кнезетъ ще преразгледа своето решение и скулптуритѣ ще останатъ въ Българската гора до Тель Авивъ завинаги, като символъ на приятелството между нашитѣ два народа.

Искрено Вашъ: Александъръ Дърводѣлски, за

*президиума на БНФ
Йорданъ Ганчовски, секретаръ*

22 юли 2000

Скръбна Вестъ

На 8 септември 2000 г. следъ кратко боледуване почина въ Чикаго дългогодишниятъ членъ на БНФ, нашиятъ незамѣнимъ другаръ и приятелъ

дипл. инж. Гачо Гачевъ, роденъ 1919 г. въ гр. Луковитъ.

Още отъ училищни години Гачо става членъ на Съюза на българските национални легиони. Настъпването на комунизма го забарва въ Австрия, където следва, а по-късно завършва инженерство въ Мюнхенъ. Презъ 1950 г. заминава съ съпругата си за Чикаго, САЩ, където се раждатъ дветѣ му дъщери.

Още съ образуването на Българския националенъ фронтъ става неговъ членъ и съратникъ на г-ръ Иванъ Дочевъ и г-ръ Георги Паприковъ. Въ Чикаго Гачо взема живо участие въ всички национални и обществени прояви и е билъ винаги въ услуга и помощъ на българската общностъ.

Той се присъедини къмъ откъдния полкъ, откъдето ще бди надъ насъ.

Вѣчна да бжде паметъта му!

ЦУС на БНФ

ИВАН ДОЧЕВ

живата история на ХХ век

РАЗКАЗВА

Д-ръ Иванъ Дочевъ е известенъ въ България до 9 септември 1944 г. като водачъ на Съюза на българските национални легиони. Презъ септември 1944 г., когато съветските войски окупиратъ България и се установява на власт, доминирана отъ комунистите, той изпреварващо напуска страната. Въ изгнание става председател на Българския националенъ фронтъ и председател на Интернационалния комитетъ на всички поробени въ свѣта отъ комунизма народи съ седалище Нью Йоркъ - Америка.

Въ България г-ръ Дочевъ е съвременникъ на Балканската война (1912-1913 г.), на Първата свѣтвна война (1915-1918), бурните събития следъ войните (9 юни 1923 г. и 19 май 1934 г.), Втората свѣтвна война, идването на комунистите на власт въ България на 9 септември 1944 г. чрезъ т.нар. Отечественъ фронтъ и провидението го е запазило да доживѣе пагането на "Берлинската стена", ерозирането на комунистическата система и новия полъхъ на демокрацията въ България след 10 ноември 1989 г.

За антикомунистическата си дейностъ въ България до 9 септември 1944 г. той е осъденъ отъ комунистическия "народенъ съдъ" и има издадени две заочни смъртни присъди.

След 53-годишно изгнаничество презъ 1997 г. се завръща въ България и живѣе въ градъ Шуменъ. За отбелязване е, че и до денъ днешенъ смъртните присъди, издадени отъ комунистите, не сж отменени и висятъ като дамоклиевъ мечъ надъ главата му.

Завръщането на г-ръ Дочевъ въ Родината за постоянно мѣстоживѣене откри възможността въ беседи да чуемъ неговите разкази за развоя на политическите

събития у насъ презъ цѣлия двадесети вѣкъ. Събития, които самъ е преживѣлъ и разговорите му съ личности, които сж имали отношение или взели участие въ тѣхъ.

Едва ли има днесъ българинъ, който на живо е разговарялъ съ царь Борисъ III, съ ген. Жековъ, Ал. Стамболийски, Ал. Цанковъ, Андрей Ляпчевъ, Никола Мушановъ, Иванъ Михаиловъ, Богданъ Филовъ и ген. Миховъ, а въ изгнание съ американските президентъ Ричардъ Никсънъ, Джералдъ Фордъ, Роналдъ Рейгънъ, Джорджъ Бушъ и редица още общественици въ защита на българската кауза.

Въ книгата "Д-ръ Иванъ Дочевъ - живата история на България презъ ХХ вѣкъ - разказва" сж намѣрили мѣсто нѣкоу отъ разказите му, предадени така, както сж записани съ неговия езикъ, словоредъ и стилъ, безъ редакторска намѣса.

Книгата ще излъже отъ печатъ презъ втората половина на ноември 2000 г.

За предварителни заявки се отнасяйте:

- за САЩ, Канада и Австралия - до редакцията на "Борба";
- за Европа - до представителството въ България.

Цената на книгата в ц.д. заедно съ пощенските разходи е \$ 10.

За България - представителство на БНФ въ България - Бѣлово 4470, ул. "Алабакъ" 21 - Гошо Спасовъ.

Цената на книгата за България въ лева - 5 лв. заедно съ пощенските разноски по изпращането ѝ.

БНФ, Представителство за България

ДИМИТЪР Х. ПОПОВ

Излъже отъ печатъ книгата на г-нъ Димитър Х. Поповъ "Българскиятъ национализъмъ". Въ 254 страници той разглежда развитието на българския национализъмъ, "самочувствието отъ идентичността".

Книгата обхваща петъ глави - исторически паралели, етимология и развитие на понятието национализъмъ, българите - отъ древността до днесъ, Балканите въ глобалните интереси на САЩ, както и главата "Български сждби" - очеркъ на сждбата на седемъ наши сънародници.

Въ сбита форма сж гадени много исторически и съвременни данни, утвърждаващи нашия националенъ духъ.

В цената на книгата сж включени пощенски разноски и е \$ 8 за чужбина и 7 лв. за България. Книгата може да се получи чрезъ редакцията на "Борба" - Чикаго, или поръчана на адресъ: София, ул. "Бенковски" 17А.

Разпространява ли се вестникът в България, който:

- Да е национален по дух, социален по съдържание и носител на непреходните ценности на парламентарната конституционна монархия.

- Да си поставя за цел да мотивира към действие и обединение усилията на всички, които имат българско национално самосъзнание и са готови да дадат своя принос за изграждане на възродена, демократична и благоденстваща България.

- Да пледира чрез страниците си аргументирано за предимствата, които възстановената Търновска конституция, с всички произтичащи от това конституционни и правни последици ще има за България.

- Да довежда до знанието на всеки българин, че в Търновската конституция са залегнали такива правила за поведение и гаранции за изпълнението им, при които са абсолютно гарантирани правата на гражданите, без разлика на пол, възраст, етническа принадлежност, расови различия и други, противопоставящи едни на други обществените групи.

- Да бъде обективно търсателен и критичен към спазване на законността от изпълнителната власт.

- Да търси от законодателната власт решаване проблемите на гражданите.

- Да изнеса на обществен показане аномалиите в съдебната власт, когато тя служи на политически цели и довежда равенството пред закона до една скъпа платена фикция.

- Да води решителна борба срещу срастване на партийните структури с държавните. Срещу неототалитаризма.

- Да положи усилия за единението на Българската православна църква, за да бъде тя отново духовен обединител на нацията, както е била през вековната българска история.

- Да бъде изразител на исканията на гражданите:

за справедливо разпределяне на обществения продукт;

за справедливо разпределяне на икономическите тежести;

за справедливо разпределяне на социалните помощи;

за откритост и прозрачност на действията, при които държавните органи са носители на права и задължения.

- Да има нагласата да служи само и единствено на интересите на българския народ и българската държава.

Такъв вестник ще бъде:

Национален подем

Очаквайте го!

Въ редакцията на "Борба" могат да се поръчат следните книги:

"История на Източния въпрос" от Б. Петков, 740 стр. - \$ 14

"Шест десетилетия борба против комунизма за свободата на България" от г-р Иван Дочев, трето издание - \$ 20.

"Имало ли е фашизъм в България" от Милчо Спасов - \$ 5.

"Прощавай, но не забравяй" от Радослав Нейков, 420 стр. - \$ 12.

"Ако не беше" от Евстати Антонов - \$ 10.

Стихосбирка от г-р Мария Матинчева - \$ 10.

"Отец Боян Саръев" от Есапчето - \$ 7.

"Превратни времена" - стихове и драматичен диалог от Васил Енчев - \$ 10.

"Съдба и безсмъртие", стихове от Васил Енчев - \$ 10.

"Шесто за нас и ние за Шесто" - II преработено и допълнено издание от Стефан Чанев - \$ 8.

"Българският национализъм" от Димитър Х. Попов - \$ 8.

В цената са включени пощенските разходи.

Издаването на списание "Борба" се финансира единствено от помощи на читателите си. За да се избегнат високите такси при изваждане или осребряване на чекове в валута, различни от тези в съответната страна, помощите да се изпращат:

в левове - до Гошо Спасов, ул. "Алабак" 21, Б'лово, България

в австралийски долари - Mr P. Sarajdaroff, 8 Swansea Grove, Mornington, Vic. 3931, Australia

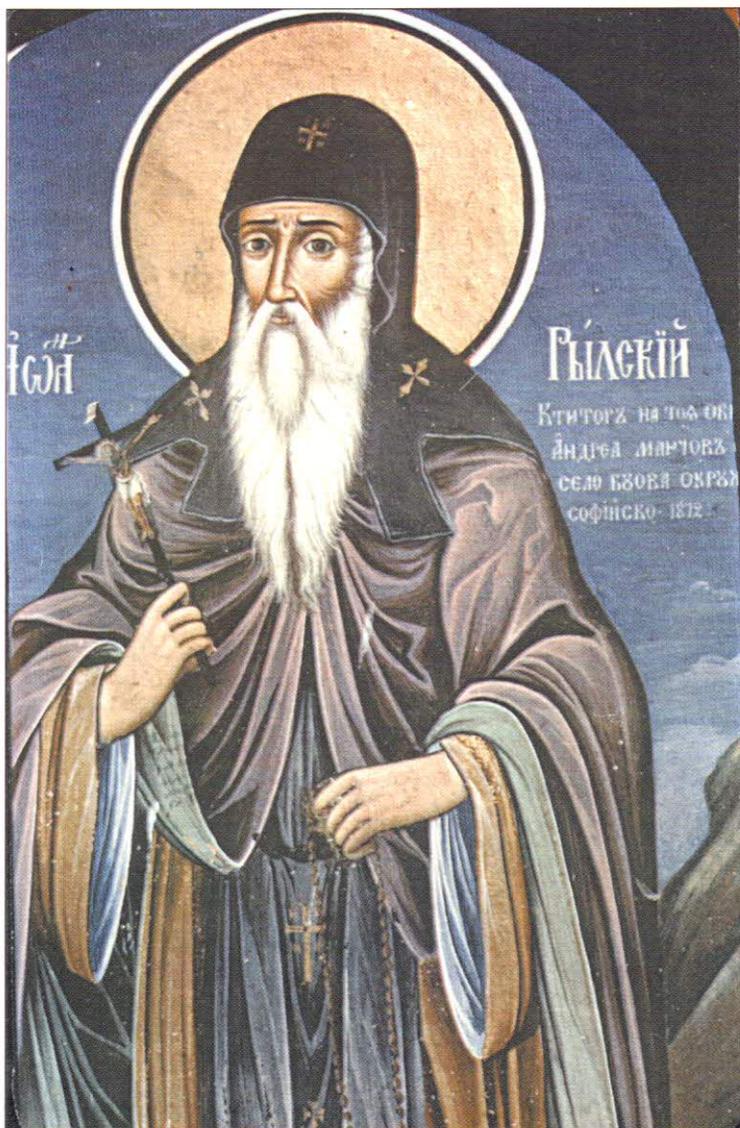
в щатски долари - "Borba", P.O. Box 46250, Chicago, IL. 60646, USA.

(От Европа помощите в валута могат да се изпращат и на адреса ни в България.)

Редакционен комитет: г-л. инж. Александър Дърводолски, г-н Гошо Спасов, г-н Драгомир Загорски

БЪРБА
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

Св. Иванъ Рилски

**ВЪРА
СИЛА
СУВЕРЕНИТЕТЪ**